

emperyalizme
sosyal-emperyalizme
ve
her türlü gericiğe
karşı

MÜCADELE

ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU

(ATİF)

YAVIN ORGANI

MASRAFI: 1 D. MARK

CUNTA'NIN "EKONOMİK İSTİKRAR" PLANI

DAHA YOĞUN SÖMÜRÜ, TALAN, VURGUN PLANIDIR

Geçen ay faşist cunta hükümetinin başbakanı Ulusu radyo ve televizyonda bir konuşma yaparak, hükümetin "4 aylık icraatı" konusunda bilgi verdi. Ulusu konuşmasında önce cuntanın "anarşiye karşı mücadelesinde" kazandığı başarıları(!) övdü. O, ha kim sınıfların "anarşiye karşı mücadelesini" adını verdikleri sınıf mücadelesini faşist zorbalıkla ve demogoji ile bastırma- da kazandıkları "başarılarla" övünürken verdiği rakamlar, cuntanın gerçekte kime karşı olduğunu açık bir şekilde belgeliyordu. Ulusu'nun verdiği rakamlara göre; 12 Eylül'den bu yana tutuklananların %80'i "silahlı guruplara"(yani devrimcilere); %10'u "sağ guruplara"(yani silahlı sivil faşist çetelere) mensuptu. Bu rakamlar çok açık bir şekilde cuntanın "tarafsızlık" masalının gerçek yüzünü; "sağ"dan ya pılan tutuklamaların, esasta hakim sınıfların "ayabını örtmek için incir yaprağı" görevini yaptığını gösteriyordu. Cunta kendini "sol"cu gören ve gösteren bir dizi yarı aydının iddia ettiği gibi, "hem sağ, hem sol terör"e karşı değildi. Cunta gerçekte, halktan yana olan, ilerici olan, devrimci olan herkesin ve her şeyin düşmanı idi ve düşmanıdır. Emperyalizmin ve onun ülkemizdeki uşaklarının cuntası'nın görevi; ülkemizde sınıf mücadelesini kan ve ateşle bastırmak, her türlü halk hareketini ezme, her türlü halk muhalefeti susturmak; Türkiye'yi emperyalizm ve uşakları için bir sömürü ve vurgun cenneti haline getirmektir. Onlar, işte bunun için halka ve halkın ilerici, devrimci örgütlerine saldırmaktadırlar. Cunta bu görevi başarı ile yerine getirebilmek için ülkemizde bir anda bütün kamu oyunu karşısına almamak; en azından bir bölümünü yanına almak; bir bölümünü tarafsızlaştırmak zorunda idi. Bunun için de "tarafsız" görünmek zorunda idi. Kamu oyuna şirin gö-

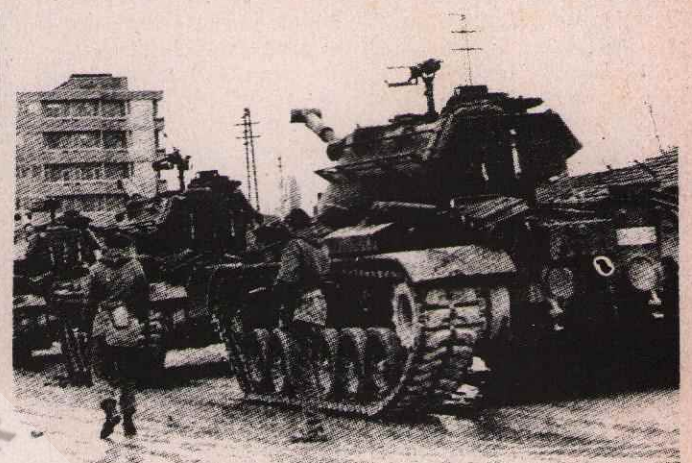
rünmek için "sağ ve sol terör" demogojisini yoğunlaştırdı. Ve kafatasçı faşist MHP ile, fanatik dinci MSP de belli ölçülerde cuntanın saldırı hedefleri arasına alındı. Bunu gören bir dizi aydın, cuntanın oyununa gelerek, onun tarafsızlığına övgüler düzmeye başladı. Bunların bir bölümü hala övgü düzmeye devam ediyorlar. Cuntanın verdiği rakamlarla da, cuntanın gerçek niyeti hakkında hala uyanmayanlar, ancak cunta saldırı hedeflerini genişlettiğinde deyim yerinde ise "sıra kendilerine geldiğinde" uyanacaklardır. Ama o zaman çok geç olacaktır. Cunta, yerini sağlamlaştırdıkça, saldırı hedefini genişletmektedir. Bu genişletme, şimdilik yurtdışında bulunan bir dizi şarkıcının "vatandaşlıktan atılma" tehdidi ile Türkiye'ye dönme ve teslim olma çağrısına kadar varmıştır. Ve kuşkusuz bu noktada durmayacak, daha da genişleyecektir. Çünkü bu faşist cuntanın en küçük bir eleştiriye dahi tahammülü yoktur, olamaz.

Ulus, televizyon ve radyoda yaptığı konuşmasında, daha sonra uzun uzadıya "ekonomik istikrar planı" üzerine bilgi verdi. Bu "plan" hakim sınıfların uzun yıllardır özlemini çektikleri; ama halkın direnişi sonucu bir türlü uygulayamadıkları plandır.

Bu "plan"ın temeli, son MC hükümeti döneminde ünlü "24 Ocak Kararları" ile atılmıştır. "Plan", "serbest piyasa ekonomisi" denen vurgun, talan sisteminin bütün kuralları ile işletilmesi planıdır.

Sermaye sahiplerinin önündeki her türlü "bürokratik" engel kaldırılacak, "büyük balığın küçük balığı yuttuğu" piyasa ekonomisinin "doğal" kanunları işletilecektir.

İşte bu düşünce temelinde 24 Ocaktan bu yana bir dizi tedbir alınmıştır. Mesela banka faiz hadleri serbest bırakılmış, bankalar arası ve bankerler arası rekabet sonucu, bir yıllık vadeli mevduatın faiz naddi bir yılda %15 den %55'e fırlamıştır.

Bu tanklar da sökmeyecek...

Bu faiz haddi, bankaların resmen verdiklerini ilan ettikleri faiz haddidir. Bankalar gerçekte "ikili görüşmeler" usulu ile %55'in çok üzerinde faiz de vermektedirler. Faiz hadlerinin bunca yükselmesi bankalardan az miktarda kredi alan küçük esnafın, orta köylülerin-faiz ana paradan fazla tuttuğu için- iflasına yol açmaktadırlar. Bu arada, banka sermayesi ile iç içe girmiş bir dizi bankayı kontrol eden büyük kompradorlar ve toprak ağaları, küçük tasarrufları da kasalarına akıtarak, para ticaleti ile milyarlarına, yeni milyarlar katmaktadır.

Cunta, bu vurgun sisteminin daha iyi yürütmesi için, vergi kanunlarını da gözden geçirmiş, vergi kanunları "vergi adaleti" adına yeniden düzenlenmiştir. Vergi adaleti, dar gelirli olan vergi yükünü azaltma, devlet harcamalarına herkesin gücü oranında katılması palavraları ile; dar gelirli olanı ezme yönelik yeni vergi kanunları çıkartılmıştır. Memur ve işçilerin vergi yükü azaltılmamış, tersine artırılmıştır. Küçük esnaf için-vergi kaçakçılığı önleme adına- defter tutma mecburiyeti getirilmiştir. Avukat doktor gibi serbest meslek sahiplerine hiç kazanmasalar da peşin vergi sistemi getirilmiştir. Yoksul ve az topraklı köylülerin vergi yükü arttırılmış, hayvan vergisi ile yoksulların beli biraz daha bükülmüştür. Vergi kanunlarında yapılan değişiklikler de aynı faiz hadlerinin serbest bırakılması gibi; yoksulların daha yoksullaşması; orta tabakaların yok olması; büyüklerin daha da büyümesine hizmet etmektedir.

Hakim sınıfların bu "ekonomik tedbirleri"ni hayata geçirmek için "iş barışına" ihtiyaçları vardır. Halkın bu tedbirlere karşı direnmesi halinde bu tedbirlerin uygulanma imkanı zorlaşacaktır. İşte bu yüzden Ulusu yaptığı konuşmada özellikle bu sorun üzerinde durdu. Kendileri için "ücretin kutsal" olduğunu "ancak işçi haklarını bahane ederek bir takım siyasi amaçlarla toplum düzeninin bozulmasına teşebbüs edilmesine asla müsaade etmeyecekleri"ni açıkladı. Cuntanın işçi hakları hakkın-

Devamı 2.sayfada

CUNTANIN

ASKERİ TATBİKATLARI EMEKÇİ HALKA SALDIRIDIR

"Cumhuriyet Faziletti 81" tatbikatını izleyen faşist generaller çetesi

Askeri faşist cunta ardı arkası gelmeyen askeri tatbikatlarıyla halkımıza saldırısına devam ediyor. Onlar, ta kipçisi oldukları Mustafa Kemal'e ait sözlerden esimlenerek isim veriyorlar.

"Cumhuriyet Faziletti 81" tatbikatı adını Mustafa Kemal'in "Cumhuriyet Faziletti" Ahlakıyeye müstenid bir idaredir. Cumhuriyet Faziletti" sözlerinden alıyor.. O faziletli Cumhuriyet ki; Türkiye li emekçi halka zam, zulüm, iş kenceden başka bir şey getir memiş.

Devamı 2.sayfada

**12 MARTLAR HALKIMIZIN DEVRİMCİ
MÜCADELESİNİ DURDURAMADI
12 EYLÜLLER DE DURDURAMAYACAK!**

EMPERYALİSTLERİN "İNSAN HAKLARI" RAPORLARI DA GERÇEKLERİ GİZLEYEMEZ !

12 Eylül'den sonra Türkiye'de durumu inceleyen ve araştıran(!) bir rapor ABD Kongresine sunuldu. "İnsan hakları" raporu olarak bildirilen, Carter döneminde hazırlanan bu raporda Türkiye'de işkence yapıldığı hakkındaki iddialarda araştırılmış(?) Ve tabii ki "sistemli ve yaygın işkence iddiaları konusunda kanıt yok" diye bir sonuç çıkarılmıştır. Raporda bu konuda şöyle denmektedir :

" 12 Eylül'den sonra da polisin sert davrandığı yolunda bilgiler verilmiştir. Askerlerin yönetimi ele almasından sonra uygulanan toplu tutuklamalar sırasında ya da bunu takiben bazı işkence olayları görüldüğü iddia edilmiştir. Zalimane davranışın ve işkencenin yaygın ve sistemli olduğu ya da politik nedenlerle göz yumulduğu konusunda bir kanıt yoktur. Böyle davranışlara yönetim karşı çıkmaktadır. Sanıkların ölümü ile sonuçlanan olaylar nede niyle yeni yönetim bazı polis ve görevlileri tutuklamıştır."

Cuntanın efendisi ABD emperyalist burjuvazisinin denetiminde çıkan bu rapor cuntayı bayağı rahatlatmış. Hakim sınıfların ünlü borazanı "Hürriyet" gazetesi bu rahatlamayı habere büyük yer vererek gösterdi. Böylelikle emperyalistlerle emperyalist uşaklarının ele vermişlikleri nin bir kanıtı daha sergilenirken, netice

İŞKENCEDE

Aralık ayı içinde tutuklanan hakkında bir dizi asılsız suçlamalar ortaya sürülen devrimci baci Feride Oymak hala işkence...

de yine kendi kendilerini kandırdılar. Ama biri kandıramazlar. Bizler, işkence iddialarına karşı göstermelik soruşturma açmalar kesinlikle inanmıyoruz. Yaşadığımız bir yığın olay bizlere her geçen gün bu tip raporların gerçek birer sahtekarlık belgesi olduğunu gösteriyor.

Baştarafı 1.sayfada

direnış

Askeri faşist diktatörlüğün saldırılarına karşı devrimciler bir yandan korunmaya çalışırken diğer yandan faşist generallerin çetesi en azgın saldırılarının da hi devrimci mücadeleyi tamamen durduramayacağını gösteren az da olsa eylemlere girişiyorlar.

Bu eylemlerin bir örneği, 6 Şubat'ta Etiler'de Emniyet Müdür muavini Mahmut Dikler ve koruma polisi Turgut Ergülen'in devrimciler tarafından öldürülmesidir. Bu olaylar karşısında devrimci mücadeleyi bütünüyle bastıramadıklarını gören hakim sınıflar daha da azgınlaşıyorlar. Cuntanın içişleri bakanı olayda yaralanan polisleri "geçmiş olsun" demeye gittiğinde şunları söylüyor: "Hainler döküntülerine moral vermek, başarısını gururla izlediğimiz polisimize belki de gözdağı vermek maksadını gütmüş olabilirler. Hainler yaptıklarına pişman edilecektir. Bu yeminli uşak "döküntüler" sözüyle devrimcilerin verdikleri kayıpları ifade ediyor. Devrimcilerin verdiği kayıplar döküntü de gildir. Verilmekte olan kıyasıya bir sınıf mücadelesidir. Bu mücadelede devrimcilerin de dönem dönem ağır kayıplar vermesi mümkündür. Bu yaralar sarılacak ve emperyalizme uyaklık yarışına girmiş hainler yaptıklarına pişman edilecektir !

C.Oğuz

CUNTA NE YAPACAĞINI ŞAŞIRDI !

Pul tahrif ettiği için Marmaris'te tutuklanan turist kızı Alman basını geniş yer verdi

BULENT ZARIF

BONN

19 yaşındaki Doerte P. adlı bir Alman genç kızının, pul üzerindeki Atatürk portresini tahrif ettiği gerekçesiyle 5 hafta önce tatilde bulunduğu Marmaris'te tutuklanarak, Muğla Cezaevi'ne gönderilmesine Alman basınında geniş yer verilmiştir. Dün erken saatlerden itibaren haberi veren Alman radyoları, böylece bir suçtan cezaevine gönderilen Alman gencinin, terörizmlerle aynı koşu ta bulundugunu belirtirken, gazeteler de, bugüne değin sürdürülen diplomatik girişimlerden olumlu bir sonuç alınmadığını yazmışlardır. Heidelberg'de bir profesörün kızı olan 19 yaşındaki Doerte P., turistik bir gezi için gittiği Marmaris'te, yazdığı mektup zarfının üzerindeki pula kurşun kalemle fes ve büyük resmi yapmış ve sonra Almanya'ya postalamıştır. Postanede Atatürk'ün portresinin tahrif edildiğini saptayan ilgililer, durumu polise aksettirerek, Alman kızını tutuklatmışlardır. İlk sorgusundan sonra Muğla Cezaevi'ne gönderilen Alman genci, resmin kime ait olduğunu bilmediğini ve bilinçsiz bir şekilde "şaka" niyetiyle resmi karaladığını söylemiştir.

Diğer bir tatbikatın ismi de "Ne mutlu Türküm diyene" Mustafa Kemal'in ne denli Türk milliyetçisi, şövenist olduğunu açıkça ifade eden bu sözler, bugünün Kemalistlerin çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına uyguladıkları zulmün bir simgesi haline gelmiş bulunuyor.

Diğer yandan uşak-efendi işbirliği de açıkça sergileniyor. Yukarıda bahsedilen tatbikatların yanı sıra "Türkiye ile NATO ülkeleri arasındaki işbirliğini geliştirmeyi amaçlayan" "Alley Enterprise 81" NATO tatbikatı da yapıldı. NATO tatbikatını İngiltere Çelik Kara Kuvvetleri Komutanı tüm general Michael Reynold ile birlikte yöneten NATO Güneydoğu Avrupa mütefikleri Kara Kuvvetleri Komutanı uşak ruhlı orgeneral Sedat Güneş bu tatbikatlar sırasında verdiği demeçlerde NATO'ya bağlılık yeminleri ederken şöyle diyor:

"Türkiye Ortadoğu'ya yönelik tehdit karşısında ve kanadında yer alan yegane NATO devletidir." ve batılı emperyalistler için Türkiye'nin ne kadar önemli olduğunu açıkça belirtiyor.

Askeri faşist diktatörlüğün askeri tatbikatları, NATO tatbikatları emekçi halkımıza yönelik saldırılardır. "Türk askerinin savaş yeteneğini arttırmak için" yapıldığı söylenen bu tatbikatlar Türk askerinin emekçi halkımızın devrimci mücadelesini, hakim sınıflara karşı en küçük bir direnişi bile yeni savaş teknikleriyle bastırmayı, durdurmayı amaçlamaktadır. Bu tatbikatlar bugün için hakim sınıfların yüzünü güldürebilir. Fakat onlar devrimcilerin mücadelesini tamamiyle durdurmaya muvaffak olamayacaklardır. Onlar şimdilik gülebilirler ama halkımızın da geleceği günler gelecektir. Ve son gülen iyi güler

N. Doğan

KEMALİZM- Baştarafı 3.sayfada

Kemalistler gibi, bir yandan ülkeyi emperyalistlere peşkeş çekerken, NATO'ya bağlılık yeminleri ederken, diğer yandan "bağımsızlık"tan söz etmektedirler.

Kısaca, cuntanın bağımsızlık anlayışı Kemalistlerin bağımsızlık anlayışıdır.

Kemalistlerin bağımsızlık anlayışı konusunda verdiğimiz örnekler ve burada yer darlığından dolayı veremediğimiz, ama araştıran herkesin rahatlıkla bulabileceği örnekler, kendilerini proletaryanın önderi olarak gösteren ve Kemalizm'in anti-emperyalistliğini(!) göklere çıkaran bir takım devrimcilerimizin kulağına küpe olsun

(Gelecek sayıda devam edecek)

YARARLANILAN KAYNAKLAR

- (1) D.Avcioğlu, "Türkiye'nin düzeni", s.168
- (2) Stefan Yerasimos "AzGelişmişlik sürecinde Türkiye" s.669
- (3) S. Yerasimos, a.g.e. s.655
- (4) Rozaliev "Türkiye Sanayi Proletaryası" s.23
- (5) S. Yerasimos, a.g.e.s.689

Dipnot 2

Yıl	İthalat	İhracat	Ticari Bilanço
1923	144.000.000 TL.	84.000.000 TL.	- 60.000.000 TL.
1924	193.000.000 "	158.000.000 "	- 34.000.000 "
1925	241.000.000 "	192.000.000 "	- 49.000.000 "
1926	234.000.000 "	186.000.000 "	- 48.000.000 "
1927	211.000.000 "	158.000.000 "	- 52.000.000 "
1928	223.000.000 "	173.000.000 "	- 49.000.000 "
1929	256.000.000 "	155.000.000 "	-101.000.000 " (1905)

Kaynak: Stefan Yerasimos, "AzGelişmişlik Sürecinde Türkiye" s.668

Cuntanın "ekonomik istikrar" planı Baştarafı 1.sayfada

da ne düşündüğü 12 Eylül'den bu yana kor olmayan herkes tarafından görülmüştür. İşçiler, faşist cunta için bir tek hakka sahiptir: "çalışmak-çalışmak-çalışmak" Onun için her fabrikanın kapısında cemseler dolu asker beklemektedir.

"İstikrar planı"nın bir başka yanı "tasarruf" uygulamalarıdır. Hakim sınıflar, en tabii ihtiyaç maddelerini bile pahalılık yüzünden alamayan emekçilere "tasarruf ediniz"(!) çağrılarını yapmakta, adeta emekçilerle alay etmektedir. "Tasarruf" şehirlerde emekçilerin hayatına, ne zaman geldiği belli olmayan elektrik kısıntıları; su kısıntıları, elektrik, akaryakıt zamları, vb. olarak yansımakta; zaten çekilmez olan hayatı daha da zorlaştırmaktadır.

"İstikrar planı"nın bir bölümü yurtdışındaki işçilerin dövizlerini Türkiye'ye çekme üzerine kuruludur. Bunun için hakim sınıflar dövizli askerliğin ücretini 22 bin Marka çıkarmışlardır. Bunun için bankalar Batı Almanya'da şubeler açmışlardır. Bunun için Milli Piyango(!) yurtdışında da çıkmaya başlayacaktır. Bunun için hakim sınıflar daha bir sürü işçi düşmanı tedbirler alacaklar, bir sürü soytarıllık yapacaklardır. Çünkü yurtdışındaki işçilerin gönderdiği dövizler patron ağı devletinin döviz girdileri içinde en büyük bölümü oluşturmaktadır. Onların düzenlerini sürdürmek için bu dövizlere ihtiyacı vardır.

"İstikrar planı"nın en önemli maddelerinden biri "üretim seferberliği", "üretimin arttırılması" dır. Nasıl mı? İşçileri ücretleri dondurarak daha fazla çalıştırmakla! Köylüleri ürettiklerini daha ucuza kapatmakla! Sermaye sahiplerine daha fazla teşvik primi vermekle! İhracatçılara daha fazla teşvik primi vermekle! Devletin tüm imkanlarını kayıtsız şartsız kompradorların ve toprak ağalarının çıkarları doğrultusunda seferber etmekle!

İşte hakim sınıfların "ekonomik istikrar planı" budur. Bu "plan" emekçileri daha fazla ezme, soyma, sömürme planıdır. Bu "plan" asalakları, vurguncuları, komprador patron ve ağaları, onların ağı bası emperyalizmi daha da semirtme planıdır. Ama hakim sınıfların ekonomisinin istikrar kazanması ham hayaldir. Onların sömürü ve zulüm üzerine kurulu ekonomik sistemleri her gün buhrandan buhrana sürüklenmeye mahkumdur. Çünkü bu ekonominin temel çıkışı noktası halkın ihtiyaçları değil; patronların, ağaların karnesidir. Onların faşist başkılarla sağlayacağı her istikrar kısa süreli olacak; daha derin buhranları peşinden sürükleyecektir.

T.Üstüngel

Dipnot 1

" Milli Türk Ticaret Birliği Nizamname si'nde şu amaçlar yer almaktadır:

a- Türk tüccarlarının gerek ithalat ve ihracat ticaretinde ve gerekse toptancı ve yarı-toptancı şeklindeki ticarete hakim olmasını temin etmek.

b- Türk tüccarının kendi aralarında ihtisaslarına göre, konsorsiyumlar, tröstler gibi ticari birlikler tesisine çalışmak.

c- İthalat ve ihracat ticaretinde bu birliklerin, hükümetin murakabe ve himayesi altında hakimiyetini temine uğraşmak.

d- Memleketin ticari hayatına tesiri dokunacak hadiseleri takip ve tetkik ederek, çeşitli iktisadi meselelerde tüccarın ve memleketin menfaatlerine uygun şekilde hükümete yol göstermek.

e- Türk ticaret alemini ve Türk firmalarını harice tanıtmak ve Garbın iktisadi mali ve ticari hareketlerinden Türk ticaret erbabının süratle haberdar olmasını sağlamak.

Bunlardan başka memleketin tabii servetlerini işletecek yabancı sermayeye yol göstermek ve onların kuracakları şirketlerde Türklerin çoğunluğu elde etmelerine çalışmak, Türk tüccarı arasında mesleki dayanışmayı sağlamlaştırmak ve tüccarın kitle hareketlerinde temsilcisi olmak gibi hedefler de nizamnamede yer almıştı".

(D.Avcioğlu, "Türkiye'nin Düzeni", s.166)

KEMALİZM NEDİR?

Geçen sayı MÜCADELE'de Kemalizmin bağımsızlıkçılığından başlayarak anlatmaya çalıştık. Bu sayıda yine Kemalizmin bağımsızlık anlayışıyla devam edeceğiz. Bu bölümde, Kemalizmin savaştan sonra emperyalist sermaye karşısındaki uşak rolü ve Kemalistlerin ülkenin yeraltı ve yerüstü kaynaklarını emperyalist güçlere nasıl peşkeş çektiklerini örnekleriyle anlatmaya çalışacağız.

Dizinin geçen sayısında da anlatmaya çalıştığımız gibi, Kemalistlerin amacı, Türk olan kompradorların ve ağaların Rum ve Ermeni kompradorların ve ağalarının ha kim yerini almasıdır. Bu durum savaşın bitiminden hemen sonra ve daha sonraları da her vesileyle kendini göstermiştir.

Kemalizmin "milli burjuvazinin" ya da "küçük burjuvazinin radikal kesiminin" temsilcisi ve ideolojisi olduğunu söyleyenlerin, sanırız aşağıda anlatılanlar, bunun böyle olmadığı konusunda gözlerini açar.

Savaşın bitiminden kısa bir süre sonra Şubat 1923 de İzmir İktisat Kongresi toplanır. İktisat Kongresi hükümet tarafından düzenlenmiştir ve buraya sözde her sınıf ve tabakadan insan katılır. Kongrenin amacı iktisadi politikayı tespit etmektir. Kongreye katılan belli başlı guruplar arasında "Milli Türk Ticaret Birliği" adı altında örgütlenen Türk kompradorları, bunların güdümü altında kurulan Amele Birliği, (Bkz. Dipnot 1), toprak ağaları ve bir de o dönemde "Aydınlık" dergisi etrafında toplanan ve kendilerini "komünist" olarak adlandıran gurup katılmıştır.

Kongre başkanlığını, Mustafa Kemal'in onayıyla Kazım Karabekir yapmıştır. ve Kazım Karabekir "Milli Türk Ticaret Birliği" nin başkan adaydır (1)

"Milli Türk Ticaret Birliği" esas olarak İstanbul kompradorlarını temsil etmekle birlikte, gerek Kongre öncesi, gerek Kongre süreci içinde Kongreye katılan İzmir kompradorlarını, toprak ağalarını ve diğer tüccarı rahatlıkla etrafında toplayabilmıştır.

"Milli Türk Ticaret Birliği"nin amacı açıktır: Rum ve Ermeni kompradorlardan bölgeye geçmek ya da hala tutunabilenleri kovmaktır.

(Aslında Kemalistlerin bağımsızlıkçılığı konusunda çoğu kimseyi yanılgıya düşüren nokta budur. Yani Kemalist kompradorların Rum ve Ermeni kompradorlara karşı verdiği mücadele. Bu konuda Kemalistleri göğsü çıkaranlar, biraz zahmet edip arastırsalar, onların bunu, emperyalistlerle daha iyi zeminde anlaşmak ya da Rum ve Ermeni kompradorların yerine geçmek için yaptıklarını rahatlıkla görecektir.)

İzmir İktisat Kongresinin yabancı komünist tutumunu Mustafa Kemal'in Kongrede yaptığı konuşma gözler önüne sermektedir:

"Efendiler, İktisadiyet sahasında düşünür ve konuşurken zan olunmasın ki; ecnebi sermayesine hasımız; hayır bizim memleketimiz vasıdır. (büyüktür-YN) Çok say (çalışkanlık-YN) ve sermayeye ihtiyacımız var. Kanunlarımızı riayet şartıyla ecnebi sermayelerine lazım gelen teminatı her zaman vermeye hazırız. Ecnebi sermayesi bizim sayımıza inzimalar etsin ve bizim ile onlar için faydalı neticeler verizim (2)

Okuyucu Mustafa Kemal'in bu sözlerini dipnotta aktardığımız Milli Türk Ticaret Birliği'nin amacıyla karşılaştırırsa daha kolay bir değerlendirebilir.

Kemalizmin anti-emperyalistliğinin (!) bir diğer kıstası, onun Lozan anlaşmaları sırasındaki tavrıdır. Kemalistlerin bir "zafer" olarak yutturmaya çalıştıkları Lozan anlaşması, aslında emperyalistlere bağımlılığı daha da artırmıştır.

Anlaşma sırasında, Boğazlar konusunda Sovyetler Birliği, Boğazların tüm savaş gemilerine kapatılmasını ve savunmasını Türk askeri birliklerinin yapmasını önerir. Ancak Kemalistler emperyalist devletlerin istegine uyarak, Boğazlar üzerinde uluslararası bir denetimin kurulmasını kabul ederler. Kemalistlerin korkusu Sovyetler Birliği'nden gelecek bir saldırıdır. Batılı emperyalistlerden bir saldırı beklemekteydiler. Musul sorunu gündem dışı bırakılır. İngiliz emperyalistleri burayı zaten ellerinde bulundurmaktadırlar. (1926 da yapılan bir anlaşma ile Türkiye, bu bölge üzerindeki İngiliz egemenliğini kesinlikle kabul eder. Buna karşılık petrol üzerinden %10 luk bir pay verilir kendisine ve bu da daha sonra bir kereye mahsus 500 bin İngiliz Lirası karşılığı tamamen İngilizlere bırakılır.)

Görüşmeler devam ederken Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından Amerikalılara, onların demiryolu yapımı ve doğal kaynakların işletilmesi için doğu Anadolu'ya onlara sunan "Chester" imtiyazı tanınır.

Osmanlı İmparatorluğunu yıktıklarını ilan eden Kemalistler, Osmanlı İmparatorluğunun "Dünyayı Umumiye" ile kalan borçlarını üstlenirler. Bu miktar 139 milyon altın Osmanlı Lirası tutarındadır. Emperyalist devletlerin imtiyazları aynen muhafaza edilmiştir. Bu Lozan anlaşmasında şu şekilde yer almaktadır:

"Bir yandan Osmanlı hükümeti ya da herhangi bir yerel makama, öte yandan, Türkiye dışında devletlerden birinin (ortaklıkları da kapsamak üzere) uyrukları arasında 29 Ekim 1914 tarihinden önce yönetime uygun olarak yapılmış imtiyaz sözleşmeleri ve bunlara ilişkin sonradan yapılmış anlaşmalar geçerli tutulmuştur" (3)

İşte Kemalistlerin "zafer" dedikleri Lozan! Her türlü emperyalist isteğe boyun eğiş, her türlü emperyalist imtiyazın aynen korunması.

1924 yılında emperyalistler 94 işletmenin kontrolünü ellerinde bulundurmakta idiler. Bunlardan 7 tanesi demiryolu, 6 si maden işletmesi, 12 si sanayi işletmesi, 35 i ticari işletme ve 23 ü bankalardı. yabancı sermayenin toplamı 63 milyon 444 bin İngiliz Lirası tutarındadır. Demiryollarının yarısından fazlası emperyalist devletlerin denetiminde idi. 1924 yılında toplam 4086 km uzunluğundaki demiryolunun 2352 km si başta Alman emperyalistleri olmak üzere emperyalist devletlerin ellerinde bulunuyordu. (4)

1923-1930 yılları arasında kurulan 220 şirketten 66 si yabancı sermaye ortaklığı ile kurulan şirketlerdir. Bu 66 şirketten İş Bankası 7, İtibar-ı Milli Bankası 5, Maliye Bakanlığı 5, Celal Bayar (o dönem Maliye Bakanı) 4, Hukuk Fakültesi Başkanı Hasan Tahsin 4 tanesinin kurucu ortaklarıdır. Petrol, benzin, kibrit ve çakmak tekeli Amerikalılara, ispiro ve alkollü içkiler tekeli Polonyalılara, barmut ve patlayıcı maddeler tekeli Fransızlara verilmiştir. Fransızlar yine bu dönemde, tüttün, denizyolları ve posta ulaşımındaki tekellerini muhafaza etmişlerdir.

Türkiye yalnızca tarım ürünleri ihraç edebilen bir ülke durumundadır. Dış pazar da rekabet edebilecek durumda değildir. İhracattan çok ithalat yapılmaktadır. Dış ticaret açığı yıldan yıla büyümüş ve bu durum da emperyalistlere olan bağımlılığı pekiştirmiştir. (Bkz. Dipnot 2)

1920 li yılların sonlarında ve 1930 larda Kemalistler bir dizi "millileştirme" hareketlerine girişmişlerdir. Bu yıllar emperyalizmin en büyük bunalımlarından birini geçirdiği yıllardır. Bu iki olgu yanyana konup bakıldığında, Kemalistlerin emperyalistlerin içinde bulundukları krizden yararlanarak bu "millileştirmeleri" yaptığı düşünülebilir. Ancak durum, hiçte öyle değildir. Emperyalistlerin yıllardan beri ülkenin yeraltı ve yerüstü kaynaklarını, ucuz insan gücünü sömürdüklerini hesaba katmadan, bu işletmelere değerinin çok üzerinde para ödenerek, bunlar sözde "millileştirilmiştir".

30'lu yıllarda, özellikle Hitler faşizminin Almanya'da iktidarı ele geçirmesinden itibaren, faşist Almanya ile olan ilişkiler giderek artmıştır. Türkiye, faşist Hitler Almanya'sının cephe gerisi, özellikle gıda stoku rolünü görmüştür.

1925 yılında Türkiye'nin Almanya ile ticari ilişkisi ithalatı %11,3, ihracaat ise %14,3 iken bu oranlar 1937 yılında ithalatı %42 ye ihracaat ise %36,5 e kadar varmıştır. (5) Almanya'ya ihraç edilen malların başında çeşitli besin maddeleri ve savaş sanayiinde kullanılmakta olan çeşitli hammaddeler gelmektedir.

SON Ç

İşte Mustafa Kemal döneminde Türk dış politikasının ve dış ekonomik ilişkilerinin durumu budur. Bu durum, emperyalizme ekonomik bağımlılık, ülke yaşamının tamamını kaçırmaz olarak etkisi altına almıştır. Emperyalistlerin çıkarları uğruna daha da ilerde genişçe anlatacağımız gibi Türkiyeli olan işçilerin ve köylülerin üzerine Türk askerleri gönderilmiştir. İşçi sendikaları yasaklanmış, grevci işçiler tutuklanmış ve kurşunlanmıştır.

Ulusal ekonominin gelişmesi, emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda engellenmiş, her türlü devlet olanağı, emperyalist uşak kompradorların hizmetine verilmiştir. Şeker, çimento, vs. üretebilecek yeteri denli kapasite varken, bunların ülkeye içinde üretimi engellenmiş, kompradorların dışardan şeker ithal etmelerine göz yumuldu bunların açıkları da devlet bütçesinden ödenmiştir.

Eğer bütün faşist generaller çetesi kendisini Kemalist olarak ilan ediyorsa, bunda yerden göğe kadar haklıdır. Onlar da Kemalistler gibi şirketler kurarak, bu şirketler aracılığıyla emperyalistlerle doğrudan ilişki durumuna geçmişlerdir. Mustafa Kemal İş Bankasını kurdu ve bu banka sayesinde, çevresindeki bürokratların (İnönü, Kılıç Ali, Celal Bayar, vb.) kompradorlar haline dönüştürdü. Aynı işi bugünkü faşist generaller OYAK vasıtasıyla yapmaktadırlar.

Onlar da AEG, Siemens, Ford, Bayer, Genel Elektrik, Fiat, vs. gibi emperyalist işletmelerin çıkarları doğrultusunda, emirleri altındaki orduyu, çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına karşı, işçi sınıfına karşı kullanmaktadırlar. İlerici işçi sendikalarını yasaklamakta, grevleri yasaklamakta, direnen halkı emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda ezme, susturmaya çalışmaktadırlar.

Devamı 2. sayfa

MUSTAFA KEMAL'İN MAL VARLIĞI

"Atatürk'ün sanayi alanındaki teşebbüsleri şöyle sıralanabilir: Bira fabrikası, Malt fabrikası, Buz fabrikası, soda ve gazoz fabrikası, deri fabrikası, ziraat aletleri ve demir fabrikası, iki süt fabrikası, iki yoğurt imalathanesi, şarap imalathanesi, iki taşlı elektrikle işler bir değirmen, İstanbul'da bulunan bir çelik fabrikasının yüzde 40 payı, iki peynir imalathanesi. Tarım alanında Atatürk'e ait çiftliklerin toplam genişliği 154 bin 129 dönümü bulunmaktadır. Bütün bunlar millete kalmıştır.

İŞ BANKASI NASIL KURULDU ?

123 sayılı Geçit dergisine göre, Celal Bayar İş bankasının kuruluşunu şöyle anlatmaktadır:

"İmar Vekili bulunuyordum. İşlerimiz çoktu. Türk ve Rumlar arasında mubadele muameleleri yapıyorduk. Rumlar, ticaret ve sanayi erbabı olarak, Batı Trakya'yı terk ediyorlardı. Bu iki benzer vasıftaki insanların mubadelesi müşküldü. Bir gün Atatürk'ün kayınbiraderi Uşakkızade Muammer Bey bana geldi. Gazi'nin ve kendilerinin 250 bin liralara bulunduklarını, bununla ihracat ve ithalat işleri yapmak istediklerini, fakat Gazi hazretlerinin kendisine:

-Bir kere Celal Bey'e sorunuz, ondan fikir alınız, dediğini söyledi. İthalat ve ihracat işlerinin çok riskli olabileceğini düşündüm. Vaktiyle bankada nin bu gibi işlere isminin karışmaması gerektiğini düşündüm. Vaktiyle bankada çalışırken, Türk tacirlerinin, yabancı bankalardan faydalandıklarını görür ve bir milli Türk bankasına daima ihtiyaç duyardım.

Bu 250 bin lira ile 1 milyon sermayeli bir banka kurulmasını, bunun aslında bir ülke hizmeti olacağını düşündüm, bu telkini Muammer Bey'e yaptım. Atatürk bu fikri beğenmiş, bir akşam sofrada bu konuyu ortaya attı. Üzerinde derinlemesine konuştu ve "Ama kim idare edecek bunu? Bunu idare etmek için Celal Bey gibi bir insan lazım" dedi.

Atatürk, bu bahsi bir gün bana açtı: "Böyle bir şeyi kabul eder miydiniz? " dedi. "Ama" dedi Atatürk, vekilliği bir diye sordu. "Siz emrettikten sonra..." dedim. "Ama" dedi Atatürk, vekilliği bir rakmak gerekirse?" dedi. "Mümkündür" dedim. "Belki mebusluğu da bırakmak gerekir" dedi. Yine "Mümkündür Paşam" dedim. O anda Atatürk'ün gözleri yaşarmış gibiydi.

26 Ağustos gününü Bankanın yıldönümü günü tayin etmeyi düşündüm".

Kaynak: Doğan Avcıoğlu, "Türkiye'nin Düzeni", s.180

MANNHEIM

MHP li faşistlerin yurtdışındaki uzantısı ve katillerin barınağı olan "Türk Federasyonu"na bağlı Mannheim Türk Ocağı, 10/1/1981 tarihinde Mannheim'da "Vatana hasret gecesi" adı altında faşist demogojilerini yaymak için bir gece düzenlemek istediler.

Faşist katiller, devrimcilerin aktif mücadelesi karşısında dağılan tabanlarını toparlamak ve yeni cinayetlere zemin hazırlamak amacıyla bu geceyi düzenlemek istedikler.

Ama istekleri kursaklarında kaldı. Faşistlerin böyle bir provokasyon gecesini duyan ATIF sempatizanları Mannheim'da bu lunan Türkiyeli ve Alman teşkilatları, faşist gecenin engellenmesi için öneri götürdüler. Yapılan tartışmalarda eylem birliği oluşturulamadıysa da bütün anti-faşist teşkilatlar bu çağrıya katıldılar. Geniş çapta MHP li faşistleri teşhir eden bildiriler dağıtıldı. Alman teşkilatları faşist gecenin engellenmesi, buna karşı miting ve yürüyüş için resmi müracaatte bulundular. Batı Alman emperyalizmi faşistlerin gecesini engellemek şöyle dursun bizzat destekliyordu. Batı Alman emperyalizmi devrimcilerin her ne pahasına olursa olsun sessiz kalmayacaklarını bildiği için miting ve yürüyüş iznini son gün bildirdiler.

Bu kararı son gün bildirmelerine rağmen akşam saat 18.00 de 500 ün üzerinde anti-faşist kitleyle "faşist cuntayı, Batı Alman emperyalizmini ve MHP li faşistleri teşhir eden sloganlar ve pankartlarla yürüyüş ve miting yapıldı. 200 ün üzerinde kitleyle ATIF ve Partizan en kalabalık bloğu oluşturuyordu. Yürüyüşte Devrimci Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu, Devrimci Yol Kawa ve çeşitli

alman teşkilatları yer aldılar.

Batı Alman emperyalizmi faşistlerin güvenliğini sağlamak için bütün güçlerini atlarla, panzerlerle seferber ettiler. Onlar bu kadar geniş güvenliği ne Köln ne de başka yürüyüşlerde seferber etmişti. Bu da Batı Alman emperyalizminin kimlerin yanında olduğu kimleri koruduğunun bir göstergesidir.

Batı Alman emperyalizminin bütün önlemlerine rağmen bu faşist geceye 70-80 azıltı itten başka katılan olmadı. Bu da demek oluyor ki devrimcilerin birliği ve mücadelesi karşısında faşistler ne kadar "güçlü" görünseler de bir mum gibi eriler ve eriycekler. MHP li faşistlere karşı yürütülen bu eylem esas olarak hedefine ulaştı.

BATI BERLİN

14 Şubat Cumartesi günü B.Berlin'de ATIF üyesi TİD tarafından askeri faşist cuntaya karşı direnen halkımızla dayanışma gecesi düzenlendi. Geceye 650-700 civarında kitle katıldı.

"Kahrolsun askeri faşist cunta" sloganları haykırılırken, ozan Rençber, Bolşevik, Hasan, Sadık, Haydar türkülerıyla faşist cuntaya karşı nefreti kini dile getiriyorlardı.

Gece disiplinli bir şekilde sürdü. Salonun dar olması daha fazla kitle katılmasına engel oldu.

AUGSBURG

Konstanz : 500 DM	Pforzheim : 3500
Stockach : 495 "	Aachen : 1620
Lauda : 2070 "	Wuppertal : 5101
Lauf : 16 325 "	Hückelhoven : 1035
Nürnberg : 17520 "	Heilbron : 8130
Stuttgart : 5306	Böblingen : 5490
Koblerz : 1995	Schömburg : 1475
Darmstadt :	Sollingen : 800
B.Berlin : 4470	Doğan/Hannover : 20
Bremen : 1300	Avusturalya : 9147
Dortmund : 2000	Hollanda : 1760 Gu
Castrop :	Wuppertal : 30 Gu
Neumünster : 830	Gronoble : 400 Fr
Mannheim :	Straugsburg : 385 Fr
Badkreuznach:1480	İ.Ceval/Dassel: 351
Rüsselsheim:	Voralberg : 55 000 şilin
Wiesbaden : 1095	Voralberg : 20 İs.Fr
Hamburg : 4000	Voralberg : 53.50 DM
S.gümünd: 4310	İnsbruck : 4970 şilin
Baumanheim : 5000	İnsbruck : 200 DM
Bondarf : 3685	Viyana : 6440 şilin
Ulm : 36400 L	Viyana : 14 DM
Ludwigsburg:3299	Ternitz : 3550 şilin
Kiel : 1423	Linz : 4750 şilin
Göttingen : 100	St.Pölen : 4550 şilin
Duisburg : 5716	Türk kadınları için bulu
Nurtingen : 1200	ve yardımlaşma şeri : 50
Hannover : 1450	DGB Jugend : 56 DM
Hannover : 1060 Gu	Liessel Wesel : 100 DM
Minden : 2005	GUAFS : 460 DM
Bielefeld : 902	Hans Güter : 50 DM
Salzgitter : 930	Alman doktor : 100 DM
Hildesheim : 2382	Alman
Oberhausen : 1640	devrimcileri: 1700 DM
Landshut : 2000	Bir Alman
BTÖF : 500	devrimci : 20 DM
Basel(İsviçre) :	Evelyn : 70 DM
1475	Nolber : 15
	Hans : 100
	Peter : 100

Bilindiği gibi Augsburg'da faşistlerin örgütlenmeye hız vermelerine yardımını esirgemeyen ve faşistlerin devrimcilere saldırısını bir bahane olarak kullanan Batı Alman devleti, 17 Haziran 1980 de Augsburg'da 74 demokrasi, devrimciyi tutuklamıştı. Batı Alman devletinin mahkemelerin de yargılanan ilericilerin, devrimcilerin maddi gereksinimlerini (Hukuki, vs.) karşılayabilmek amacıyla "Batı Alman emperyalizmine ve türk faşist devletinin faşist saldırısına karşı Augsburg'da tutuklu devrimcileri destekleyelim" şiarı altında bir bağış kampanyası açmıştı. Bu bağış kampanyasının sonuçlarını daki listede veriyoruz. Ne kadar bağış toplandığı -nın henüz bildirilmediği yerlerin karşılığı listede boş bırakılmıştır.

Devrimci tutuklularla dayanışma içinde bağış kampanyasının aktif bir şekilde desteklenmesi çeşitli yerlerdeki devrimcilerin, demokratların, Augsburg'daki kitle -sel tutuklamaları nefretle kinadıklarını emperyalizmin ve onun usaklarının devrimcilere karşı birlik olmasını protesto ettiğinin bir göstergesidir.

BİRLİK- MÜCADELE- ZAFER !

Gerçekler cuntayı korkutuyor-
Bastaraflı 9.sayfada

terilen Yılmaz Güney'in durumudur. Yılmaz Güney, bugün dek Türkiye'de yetişen en iyi sinema sanatçılarından biridir. O, oyuncu olarak başladığı ve ün kazandığı Türkiye sinemasına daha sonra senaryocu, yönetmen olarak "Seyit Han", "Umut", "Endişe", "Arkadaş" filmleriyle önemli katkılarda bulunmuş; Türkiye filmciliğinin yurtdışında belli ölçülerde tanınmasında çok önemli bir rol oynamıştır. Filmlerinde Yılmaz Güney, Türkiye'de düzenin bozukluğuna; bir yanda toprak ağaları-kompradorlar; diğer yanda yoksul köylüler-işçiler arasındaki uzlaşmaz zıtlıkları; düzenin kompradorların ve toprak ağalarının düzeni, devletin onların devleti olduğunu ortaya koymuştur. Düzenin usta bir sanatçı gözü ile teşhiri, Yılmaz Güney'in filmlerinin halk içinde bulduğu ouyuk rahbet hakim sınıfları rahatsız etmiş ve Yılmaz Güney'i hakim sınıfların gözünde ezilmesi gereken biter çiban başı haline getirmiştir. Sonunda düzenlenen bir komplo ile Yılmaz Güney "katil" suçlaması ile 19 yıl ağır hapis cezasına çarptırılmıştır. Yılmaz Güney, 1974 den bu yana faşizmin zindanlarındadır. Suçu gerçekte; devrimci bir sanatçı olarak ezilenlerden yana tavır takınmaktadır. İşte hakim sınıflar ona

VELBERT

18 Ocak 1981 de Velbert ve Çevresi Türkiye İşçiler Derneğinin 15. Genel Kurulu yapıldı. Genel Kurulda yeni yönetim kurulunun seçilmesinden sonra folklor ve ozanlar halkımızın kültüründen parçalar sunuldu. Yeni Yönetim Kurulu önündeki görevleri şöyle tespit etmiştir : Düzenli seminerler verilecektir. Üyelerinin somut sorunlarına çözüm arayacaktır. Onların, hukuki, vs. işleriyle uğraşacaktır. Emekçi kadınlar arasında çalışma yürüterek, kadınlar kolunu oluşturmaktır. Sportif ve kültürel faaliyetlerde bulunacaktır. Emperyalist yoz kültüre karşı halkımızın devrimci kültürünü savunarak halk geceleri düzenleyecektir.

Genel Kurul esas itibarıyla olumlu geçmiştir.

Yılmaz Güney'in "Düşman" filminden ...

bu yüzden azgınca saldırılar. Amaçları onu susturmaktır. Ama Yılmaz Güney susmadı. Zindanlardaki zamanını da boş geçirmeydi. Yazdığı senaryolarla düzeni teşhir devam etti. Onun "İçerde" yazdığı senaryo ile Zeki Ökten'in çektiği "Sürü" filmi hakim sınıfların bütün engellemelerine rağmen bütün dünyada yankı yaptı. Ülkemizde resmi-sivil faşistler "Sürü'nün oynadığı siemaları bombalamalarına rağmen "Sürü" ülkemizde de yüzbinlerin beğenisini kazandı. 12 Eylül darbesinden sonra yönetime bütünü ile el koyan cuntanın ilk yaptığı işlerden biri; Yılmaz Güney'i bulunduğu imralı açık cezaevinden bir başka cezaevine nakletmek oldu. Onlar böylece Yılmaz Güney'i ve onun şahsında tüm ilericiler devrimci sanatçıları susturma operasyonunun bir adım ileri götürdüler. Şimdi cunta yurtdışında bulunan bazı ilericiler sanatçılara "Türkiye'ye dönme", "teslim olma" çağrıları yapıyor. Aksi taktirde "vatandaşlıktan atma" tehditleri savuruyor. Bütün bunlar, ülkemizdeki faşist hakim sınıfların nasıl bir panik içinde bulunduklarının; gerçeklerden nasıl korktuklarının bir belgesidir. Ama korkunun ecele bir faydası olmayacaktır. Gerçekler inatçıdır. Hakim sınıflar, güneşi balçıkla sıvayamayacaklar; ilericiler devrimci sanatçıların halkın yanında yer almasını, gerçekleri açıklamasını engelleyemeyeceklerdir. Halkımız kendini bugünkü ortamda hakim sınıflara satmayan Yılmaz Güney gibi devrimci sanatçılarına sahip çıkacak, onları bağrına basacak; kendini hakim sınıflara satanları lanetleyecektir.

KAHROLSUN FAŞİST CUNTANIN DEVRİMCİ SANATÇILARA YAPTIĞI BASKILAR !

DEV-YOL'UN AÇLIK GREVLERİ HAMBURG

53. sayıda bildirdiğimiz gibi, Dev-Yol Aralık ayından itibaren bir dizi şehirde açlık grevleri düzenlemiş, Hamburg'da yapılan açlık grevine başlangıçta, ATİF'den arkadaşlar da katılmıştı. Daha sonra Dev-Yol yapılan eylem birliği anlaşmasına uymadığından SPD-FDP ile sınıf işbirliği yaptıktan sonra ATİF li arkadaşlar, açlık greviden geri çekilmişler, durumu "Bir açıklama" başlıklı bildiri ile kamuoyuna duyurmuşlardı, (Bk. MÜCADELE, Sayı: 53, s.6)

Daha sonraki gelişmeler hakkında Hamburg'dan ATİF'li arkadaşlar şu bilgiyi ve yorumları :

" Bir açıklama" başlıklı bildiriye kalemle alarak, eylem yerine dağıtmaya gittik. Eylem yerine giden arkadaşlarımız, bildiriye dağıtmak istediğimizi, DY den arkadaşlara sordular. Arkadaşlar bildiriye dağıtamayacağımızı, çünkü bildiride DY oportunist denildiğini ileri sürdüler. Bu gerekçenin tutarlı bir gerekçe olmadığını belirten arkadaşlarımız üzerine yürüyen DY cular, arkadaşımızı dövdüler. Bununla da yetinmeyerek, lümpen ağızlarla, arkadaşımıza ve diğer arkadaşlarımıza en adi küfürleri ettiler. Bütün bu alçak saldırıların karşısında arkadaşlarımız ağırbaşlılıklarını korudular. Devrimci sorumluluklarının bilincinde davranarak sorunu büyütmediler. Bütün bu olup bitenler karşısında Halkın Kurtuluşu doğru dürüst bir tavır takınmadı. Biz, ATİF li arkadaşlar olarak oportunistlerin bu tür saldırılarının ne ilk ne de son olduğunu çok iyi bildiğimiz için olayın karşısında şaşkınlığa uğramadık. Biz özellikle DY un bu tavrı ile bulunduğumuz her alanda teşhir ettik. Ancak bu alanda yürüttüğümüz mücadele yeterli sayılmamalıdır.

Arkadaşlar, daha sonraki gelişmeleri kısaca özetlersek ;

A DY bir almanca platform çıkararak Alman teşkilatlarını yürüyüşe çağırdı. Bu çağrıyı bize somut olarak yapmadılar. Çağrı yapılan örgütler arasında SPD-FDP-DKP gibi teşkilatlar da vardı. Biz DY un bu girişimini öğrenince toplantı yerine gittik. Toplantı yerinde platform üzerinde tartışma yapıldı. Biz şu konularda platforma eleştiri getirdik :

a) Kahraman Maraş katliamı saf MHP ye indirgeniyor, bu yanlıştır. Söz konusu katliam CHP döneminde devletin yardımıyla yapılmıştır.

b) Batı Alman emperyalizminin platform da yeterli derecede teşhir edilmemesi.

c) Askeri faşist cuntayı dolaylı bir şekilde destekleyen Rus sosyal emperyalizminin teşhir edilmemesi (bu konuda bakınız "Yeni Zaman" dergisi, s.41-42) SPD-DKP-FDP nin eyleme çağırılması.

Bizim bu eleştirilerimize baştan DY dan arkadaşlar olmak üzere bir takım Alman teşkilatlar da acı acı güldüler. Bizim ve bir takım Alman teşkilatlarının özellikle SPD-FDP nin eyleme katılmasına karşı çıkması DY un zor durumda bıraktı. Bunun üzerine toplantıda yapılan tartışmada çıkan önerilerle açlık grevi komitesi ile görüşmek üzere eylem yerine gidildi. Öneri ve eleştiri sahiplerinin arasında bizim arkadaşlar da gittiler. Ancak, DY den arkadaşlar, bir kedi çevikliği ile bizim arkadaşları kollarından yakalayarak dışarı attılar. Gerekçe olarak "bizim sizinle konuşacak bir sorunumuz yok" dediler. Arkadaşlarımız DY un bu tavrını yerinde mahkum etmek isteyince buna mücadele etmediler. Biz birinci toplantıda tartışılan platformu kabul edemeyeceğimizi, ancak eyleme gelip katılacağımızı belirttik. Biz ATİF ta raftarlarının Çarşamba günü Şemsi Özkan'ın sınır dışı edilmesini protesto eden bir miting düzenleyeceğimizi vurguladık. Ve bu eylemi orada bulunan teşkilatların desteklemesini istedik. Ancak hiçbir (FAU) dısında desteklemekten yana tavır takınmadılar. Platform üzerine yapılan ikinci tartışmaya bizden temsilci arkadaşlar yine gittiler. Bu toplantıda bizi temsil eden arkadaşlar önemli hatalar işlediler. Kabul edemeyeceğimiz platform altına imza attılar. Bu platformda savunulan tezler esas olarak DY un tezleri durumunda idi. Bizim bu konuda hatamız affedilir cinsten değildir. Biz bu açıklamamızın eleştiri olarak kabulunu istiyoruz. Çünkü biz gelişip güçlenmek istiyoruz. Bizler, yaptığımız hataların hesabını en yakın mücadele arkadaşlarımıza ve kitleye vermekle yükümlüüz. Bu son derece önemli görevin gerekliliğini Lenin yoldaş şöyle belirtiyor :

"Özeleştirinin her canlı ve yaşamını sürdürebilecek parti için mutlaka zorunlu olduğunu söylemek gereksizdir. Hiç bir şey kendini beğenmiş bir iyimserlik kadar tatsız değildir. Eksiklerin kavranması, devrimci çalışmanın düzeltilmesinde yarıdan fazla yolun kat edilmesi demektir." (Leninizm Nedir. s.106)

GREVLERİ ÜZERİNE:

Bizim tavrımız Lenin'in açıklamasına uygundur. Ancak Lenin'i savunma adına Lenin'in bu kadar açık tezlerini bile reddeden DY aslında Lenin'i reddediyor. Lenin'in deyimleriyle bu tür teşkilatlar yıkıma giden teşkilatlardır.

DY un önerdiği platformun altına bizim imzamız atıldığında platformda Batı Alman emperyalizminden söz ediliyordu. Platformun bildiri halini almasından sonra Batı Alman emperyalizminden söz edilmeyordu. Bu sahtekarca ve adice bir canbazlıktı. Bunu yapan DY idi. Platformun altına daha sonra troçkistlerin de imzasını atan DY idi. (SPD-FDP-DKP nin imzası yoktu) Bütün bu gelişmeler bizim aleyhimize idi. Bu durum karşısında bildiriden geri çekilmek imkansızdı. (Çünkü bildiri çıkmıştı) Böyle olunca yürüyüşe katılmamız yine de gerekliydi (Çünkü bu eyleme katılarak, DY u teşhir etmenin imkanı vardı. Bu imkan bir Almanca bildiri çıkarılarak yerine belirli bir alanda getirildi İkincisi bu eylemin yönü limidoğru idi. Ancak eylemin platformu reformist bir platformdu. Eyleme 130-140 kadar kitle katıldık. Ajitasyon ve propaganda da serbestlik eylemde birlik teminde hareket ettik. Yürüyüşte DY un sınıf işbirliği siyaseti iyice kendini gösterdi. Kullanılan arabalar SPD ve FDP nin idi. (Bir ara anarşistler bu arabayı kar topu yağmuru tuttular) DY eyleme katılan bizlerin serbest propaganda, vs yapmamıza yer yer müdahalede bulundu. Son olarak dağıttığımız Almanca bildirinin üzerine ne iyice hayıflanılan DY cular kendilerinin yürüttüğü blokta bildirinin dağıtılamayacağını belirttiler. Biz ağırbaşlılığımızı koruyarak bir süre daha bildiri dağıtımına devam ettik. Yürüyüşün Kosolosluk önüne kadar yürüyeceğini öğrenince birinci miting yerinde yürüyüşten ayrıldık. Gerekçemiz açıktı: Saat 14.30 da sosyal emperyalizm üzerine seminerimiz vardı. Buna bağlı olarak DY eylemde merkezi arabasında hiç bir örgüte konuşma hakkı vermiyordu. (Tüm gruplar adına kendisi konuşuyordu. Tabi FDP de konuşuyordu) Biz bu iki nedenden dolayı eylemden çekildik. Arkamızdan kaçtılar. Ama kaçmadığımızı her skli başında insan çok iyi biliyordu. Yürüyüşün genel görünümü (DY nin deyimleriyle) karışık tı. Çünkü bir yanda anarşistler SPD-FDP arabalarını taşıyor, bir yanda biz ve alman anarşistleri, DY nin sadık mütefiği SPD-FDP yi teşhir ediyorduk. Diğer yanda, DY nin bugün hala ismini koymadığı sosyal emperyalizmi biz teşhir ediyorduk. Bütün bunlar, DY nin durumunu kötüleştiriyor, dostu SPD, vs. için yüzü kızarıyor. Akşam saat 18.00 de açlık grevi ve yürüyüşün değerlendirilmesi üzerine DY bir toplantı tertipledi. Bu konuda açık çağrı yaptılar. Bizden iki arkadaş bu toplantıya gitti. DY adına konuşan arkadaş yürüyüşün çok olumlu olduğunu "hiç kimsenin bugüne kadar yapmadığını DY nun yaptığını, bütün "sol"u (SPD-FDP dahil)

ilk kez bir arada yürüttüklerini" açıkladılar. SPD-FDP ye bile Türkiye'de işkence nin varlığını kabul ettirdiklerini yürütecekleri silahlı mücadeleyi dahi SPD-FDP nin destekleyeceğini, bunu mutlaka başara cıklarını belirttiler. Ve ayrıca bizim tavrımızın bölücü olduğunu, kendilerinin ayaklarına bağ olduğumuzu belirttiler. DY adına konuşan arkadaş, bizim arkadaşın konuşmasından sonra yaptığı konuşmasında gayet gayri ciddi bir tavrıyla, alaycı tavırlarıyla arkadaşlarımızı laf kalabalıkları ile yıpratmaya ve kitleden tecrit etmeye çalıştı. Arkadaşlarımız esas olarak siyasal alanda meselenin tartışılmasını isteyince DY adına konuşan alaycı bir tavrıyla bizim içerlerde kitap okuduğumuzu, pence reye çıkarak okuduğumuz kitaplardan öğrendiklerimizi, kitleler kavrasını diye üfürdüğümüzü söyledi. DY nin bu tavrı bizim şahsımızda Marksist-Leninist teorinin önemi reddeden bir tavidir. Zaten son dönemlerde tabanlarına sırınga ile aşıladıkları en kesin asılardan biri : "Bugün teori bir hiçtir, Pratik her şeydir" şeklinde ki oportunist mantığıdır.

Bu meselenin bir yanısıdır. Diğer yanı ise bizim pratikten yoksun olmakla, gevezelik için öğrenmekle suçlamadır ki; bu aptalca ve acemice ileri atılan bir iddiadır. Buna insanlar değil kargalar bile güler. DY nin bu toplantıda ortaya koyduğu tezlerin her neresinden bakarsanız bakın emperyalizme yaranma teorisi olduğu görülür.

Bakınız ne diyorlar : "Devrimci Yol Türkiye'deki silahlı mücadeleyi SPD-FDP ye alkışlatacaktır." Bravo Doğrusu sizin bu kıvrak zekanız sayesinde biz de devrim yapmaktan kurtuluruz (!) SPD, vs. ye silahlı mücadeleyi destekleteceğinize devrimi bizzat yaptırınızda her gün ölen onlarca devrimciyi ölümden kurtarınız. (Bunların içinde DY cular da var.

Diğer bir konu yürüyüşte bizim dağıttığımız bildirinin "polislik" olduğu adı if

tirasıdır. Bunu ileri süren DY, bildiride kendilerinden DY olarak söz edilmesini ileri sürüyorlar. Eğer bunu polislik olarak kabul ediyorsanız bizzat siz SPD arasının arkasına DY parkartını çekerek polisliğin deniskasını yaptınız. Bu iddia ispatlanmalıdır. Yoksa adi iftiracılar olarak adlandırılacaksınız.

DY, sınıf işbirliğinin getirdiği "başarıların" sarhoşluğu içinde zafer çığlıkları ata dursun, biz onun oportunist mantığını teşhire devam edelim. DY e göre biz onların ayağına bağ oluyoruz. Evet! Doğru ! Biz sizin her türlü oportunist tavrınızı teşhir ve mahkum ediyoruz. Bu anlamda ayağınıza bağ olmaya devam edeceğiz. Siz, bugün teorinin önemini reddediyorsunuz. Oyssa devrimci teori olmadan devrimci pratik olmaz" diyen Lenin'dir. Bakınız sizin oportunist mantığınızı Stalin nasıl teşhir ediyor :

"Yolu devrimci teori tarafından aydınlanmayan pratik kör kalacağı gibi, devrimci pratikle birleştirilmediği takdirde amaçsız kalacaktır. Ama teori devrimci pratikle kopmaz bir ilişki içinde olursa işçi hareketinin çok büyük bir gücü haline gelebilir çünkü yalnızca o harekete güvenirlik, yönünü belirleme yeteneğini ve olayların iç bağlantılarının anlaşılmasını sağlayabilir, çünkü yalnızca ve tek başına o, pratiğe yalnızca sınıfların bugün hangi yönde ve nasıl hareket ettiklerini değil, aynı zamanda bu sınıfların yakın bir gelecekte hangi yönde ve nasıl hareket edeceklerini de anlamada yardımcı olur. Şu bilinen ilkeyi defalarca tekrarlayan Lenin'den başkası değildi. "Devrimci teori olmadan devrimci eylem olmaz" (Leninizm Nedir" s.126)

Stalin'den yaptığımız bu alıntı devrimci yolun teorinin önemini reddeden oportunist mantığına indirilen bir şamardır.

Özetlersek açlık grevi ve sonrası gelişen olaylar içinde devrimci yolun tavrı ve anlayışı oportunist sınıf işbirliği idi. Halkın Kurtuluşu ise açlık grevi boyunca "gözlerimi kaparım, vazifemi yaparım" şeklinde hareket ederek devrimci yol un sınıf işbirliği siyasetine destek oldu. Bizim ise yukarıda belirttiğimiz hataların dışında tavrımız olumlu oldu.

KAHROLSUN GURUPÇULUK !
KAHROLSUN SINIF İŞBİRLİĞİ !
YAŞASIN DEVRİMCİLERİN EYLEM BİRLİĞİ !

köln

Bildiğimiz gibi yurtdışında "Türkei Komite" denilen özünde Dev-Yol'un egemen olduğu bir akım tarafından bir süredir açlık grevleri devam ettirilmektedir. Biz, Köln İşçi Derneği (ATİF üyesi) olarak bu eylemin olumlu olan yönlerini geliştirmek eylem esas olarak muhtevasını veren reformizmi mahkum etmek, kısacası bu eylemi sağlıklı bir rotaya oturtabilmek için neler yapabileceğimizi üzerine tartıştık. Sonuç olarak bu eylemin sağlıklı bir temel de olmasa da cuntaya ve onun çok yönlü saldırılarının bir parçası olan demokratik yanının desteklenmesi; diğer yandan da eylemin üzerinde yükseldiği reformizmin ve onun bir ürünü olarak hakim sınıfların (Batı Alman emperyalistleri gibi) ehven-i şer gösterilmesi şeklindeki propaganda nın mahkum edilmesi yönünde bir anlayışla hareket edilmesi kararı aldık. Bu somut pratik desteğin ideolojik mücadeleyle iç içe ele alınması anlayışıdır. Bunun bir parçası olarak ilk etapta açlık grevine bir dayanışma mesajı gönderildi. Açlık grevi ziyaret edilerek bir yandan grevci lerin moralinin yükseltilmesi sağlanırken, diğer yandan eylemin gidisi ve temeli üzerinde tartışmalar başlatıldı. Bu aşamada Dev-Yol ve Türkiye Komite taraftarları getirdiğimiz düşüncelere katıldıkları, ancak daha aktif destek beklediklerini belirttik, açlık grevinin sonrası yapmayı düşündükleri bir yürüyüşle ilgili düzenlenecek toplantıya katılmamızı önerdiler. Bu amaçla düzenlenen toplantıya ATİF sempatizanları olarak katıldık. Bizim dışımızda Devrimci Halkın Birliği (DHB); Halkın Kurtuluşu (HK) da katıldılar. Söz konusu toplantı içinde yürüyüş şartları için gerekli kamuoyunun oluşturulamadığını belirten Türkiye Komite, Dev-Yol yürüyüşün yapılamayacağını belirtti. Toplantı açlık grevi ve bununla ilgili düşüncelerin tartışılması amacıyla devam ettirildi. Biz, ATİF sempatizanları olarak sorunla ilgili düşüncelerimizi açıkladık. Bu tür kampanyaları nasıl ele almamız gerektiği üzerinde durduk. Açlık grevini daha aktif desteklememiz için bizzat eylem içinde bu konularla ilgili farklı düşüncelerin en özgür ortam içinde tartışılması gerektiğini; bunun yanlış anlayışların mahkum edilerek doğru düşüncenin pekişmesine hizmet edeceğini; ayrıca bu canlı tartışma ortamının doğurulmasının kitlelerin eğitiminde önemli rol oynayacağını belirttik. Bu konuda engel çıkarılmasının kampanyaları başarılı kılamayacağını; ayrıca açlık grevi sahasında ortamı dev-

Devamı 8. sayfa

EMEKCİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ! DEVİRİM OLMADAN EMEKCİ KADINLAR KURTULAMAZ!

KLARA ZETKİN ANLATIYOR...

KLARA ZETKİN

1910 yılının 8 Martı Alman devrimcisi Klara Zetkin'in önerisiyle "Uluslararası Emekçi Kadınlar Günü" olarak ilan edildi.

O günden bu yana her yılın 8 Martı, emekçi kadınların, sömürücülere karşı di-
ğer emekçi kardeşleriyle omuz omuza ver-
mekte oldukları mücadelenin bir simgesi
olarak kutlanır. Devrimcilerin 8 Martı
kutlamasının yanısıra, kendilerine devrim
ci, hatta komünist diyen bir dizi gurup
da işçi sınıfının burjuvaziye karşı müca-
delesini peşlerine takarak, işçi sınıfını
pasifize etmek için 8 Mart kutlamalarını
bir araç haline getirmişlerdir. Reformist
lerin, kendilerini burjuvaziye satmış iş-
çi önderlerinin, işçi sınıfı aleyhinde yü-
rüttükleri propaganda dün vardı, bugün de
vardır. Aşağıda 8 Martın kurucusu Klara
Zetkin'in böylesi satılmışlarla ilgili
bir yazısını aktarıyoruz. Klara Zetkin'in
o dönemde II. Enternasyonal sahtekarları-
na karşı söyledikleri bugün, bizlerin iş-
çi sınıfının sahte önderlerine karşı ver-
mekte olduğumuz mücadele için geçerlidir.

Halklararası komünist kadınlar günü,
emekçi kadınların günlük çıkarlarını
sosyalizm yoluyla özgürlüklerini ka-
zanma savaşında devrimci güçlerini bir-
leştirmek için önemli bir faktördür. 1910
yılında Kopenhag'da II. Enternasyonelin
uluslararası sosyalist kadınlar konfe-
ransında her yıl uluslararası proleter
kadınlar günü kutlanma kararı alınmıştı.
Bu karar, Çarlık Rusya'da 1905 devrim ha-
reketinin ve özellikle Moskova'da baskı-
kat savaşlarının ve kitlesel grev hare-
ketlerinin kendiliğinden gelir bir biçim
de beliren gücünün etkisi altında alın-
mıştı. Kadınlar günü, proleterlerin bur-
juva düzenine ve onun temeli olan kapita-
lizme karşı, sosyalizm uğrunda yaptık-
ları sınıf savaşımının gerektirdiği gün-
lük gereksinimleri temel tutularak örgüt-
lendirilmelidir. Uluslararası kadınlar
gününün gösterileri, bu günün karaca-
larının düşüncesinde, sınıf savaşımın-
da gittikçe güçlenen emperyalizm baskı-
sına karşı olduğu gibi, revizyonist ve
reformist akımların gittikçe daha küstah
çasına işçi hareketine girmesine ve opor-
tünist yönetmenlerin idareleri altında
bulundukları partilerin ve örgütlerin
savaş azimleri ve bilinçleri üzerine ya-
kıcı etkiler yapmasına karşı da devrimi-
ci kitleleri etmelidir. Uluslararası ka-
dınlar gösterileri kitlesel grevler ve
çeşitli kitlesel hareketler zincirinde
yeni demir bir halka oluşturmaktadır. Bu
grev ve hareketlerin ise kapitalizmi
yıkma ve sosyalizmi kurmak için emper-
yalizme karşı yapılan devrimci savaşlar-
la gerekir. Uluslararası kadınlar günü
devrimci niteliğine sadık kalınarak
8 Mart 1917'de Petrograd'da Emek, barış
ve özgürlük! belgesi altında sokak savaş-
larına çevrildi. İşyerlerinde, işçi ma-
hallerinde ve askeri kışlalarda bol-
şevikçe yürütülen kararlı hazırlık işle-
ri sonucunda kitleler çarlığın silahlı
kuvvetlerine karşı savaşta utkan oldular.
Böylece uluslararası kadınlar günü Rusya-
da burjuva demokratik devriminin başlan-
gıcını oluşturdu. Öyle ki bu devrim, ka-
rşılaştırma kabul etmez derecede daha

büyük amaçları olan ve dünya çapında ve
tarihi önemi çok daha büyük olan Ekim
Devrimi halinâ aldı. Aynı zamanda II. En-
ternasyonal parti ve örgütlerinin ulusla-
rası kadın günleri kabaca sahtekarlıktan
başka birşey değildir. Bunan amacı saf em-
ekçi kitleleri aldatmaktır. 1914 yılı Ağus-
tos'unda ve emperyalist savaş sırasında
uluslararası proleter dayanışmasının ve
sosyalizmin bütün ilkelerini utanmadan ay-
akları altında çiğneyen II. Enternasyonal
in yönetmenleri kitleleri uluslararası
dayanışmaya çağırmak hakkını, bu onurlu
hakkı kaybettiler. Onların iğrenç hayin-
likleri çok büyük, affedilmeyecek ve unu-
tulacak derecededir. Çünkü reformist
yönetmenler, erkekler de kadınlarda,
eskiden olduğu gibi kapitalin temsilci-
leriyle ilkesizce ve işçi aleyhinde
politik ve ekonomik işbirliği siyaseti
güdererek, şimdi de bu hayinliklerine
devam ediyorlar. Onlardan bazılarının ba-
kan ve cumhurbaşkanı koltuklarında zevki
sefa sürmelerinden kapitalin esirlerinin
ve vergi ödeyenlerin egemenliği bir dir-
hem bile artmamıştır. Aksine olarak, ace-
mi politikacılar da bu koltukların doğur-
duğu kötü umutlar proleterya'yı, yönetimi
ele geçirmek için yaptığı devrimci savaş-
lardan ayırarak güçsüz bırakmakta, elini
kolunu bağlamaktadır. Halbuki burjuva
demokrasisi hiçbir zaman her ne pahasına
olursa olsun yönetimi gönüllü olarak pro-
letaryaya bırakmak istemeyecektir. Şu
alde emekçi kadınların o büyük acıları-
nın, faşizmin kendilerine getirdiği va-
hsiliklerin suçlusu daha fazla koalisyon
hükümetleridir. Sefalet çeken, saf ve
aldatılan kadın ve erkeğin, reformizmin
işçi kanıyla boyanmış, solgun, kirli bay-
rağına sırt çevirmeleri ve Komünist Ent-
ernasyonelinin gelecekte utkuya ulaşacağını

bildiren kızıl bayrağı çevresinde birleş-
meleri gerekir.

Emekçi kadın ordularının emperyalizm aley-
hine ve sosyalizm için savaşacaklarına
and içmeleri güçlü bir hareket halinâ al-
malıdır. Her günlük iş ve yaşam yolu
gösteren belgeleri hayati bir dava dura-
umuna getirmelidir. Kitlesel ve sınıfsal
savaşların hedef ve amaçları tamamen açık-
tır ve hiçbir kuşkuyla yer vermemektedir.
Sorum şundan oluşmaktadır: ya dünyayı
uçuruma doğru sürükleyen bir ekonomik ve
sosyal düzen, yani kapitalizm veya komü-
nizm. Emekçi kadınların özgürlük ve eşit-
lik haklarına kazanmaları gerekir. Bu ise
kardeşleriyle el ele vererek sınıfların
ortadan kaldırılması ve sosyalizm yoluyla
insanlığın özgürlüğüne kavuşması için savaş-
makta sıkı sıkıya bağlıdır. Hedefin büyük-
lüğü bu savaşta hiçbir kararsızlık ve ge-
cikmeye, geçici, küçük faydalar için hiç-
bir parekende alış veriş yer vermemekte-
dir. Böyle büyük bir hedef uğruna verilen
savaşta çok büyük özverinin, öylesine bü-
yük bir değeri olamaz. Bu anın görevleri
ve elverişli tarihsel durum çözümleyici
bir savaşa başlamayı gerektiriyor. Bu dur-
um emekçi kadın proleter kitlelerine şun-
ları haykırıyor:

Uyanın, harekete geçin, savaşın! Bugünkü
büyük tarihi durum sizleri cesaretsiz bul-
masın. Dünün bilinmeyen milyonlarca köle
kadınları, bugünün savaşçıları meydana
çıkın ve ileri yürüyün! Zafere doğru ko-
şun, utkan olun! Lenin'in vasiyetlerini
yerine getiren uluslararası toplulukta
kendi yerinizi almanız, Lenin'in büyük
davası ve öğretisine layık olduğunuzu
göstermeniz artık gereklidir.

(Klara Zetkin "Lenin'in bütün dünya kadın-
larına vasiyeti" Sorun Yayınları, s.67-69)

ATİF'İN KADINLAR KONUSUNDAKİ TAVRI

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu
ATİF 1976 yılında kurulmuştur. Yurtdışında
ki Türkiyeli emekçilerin ekonomik ve de-
mokratik taleplerini savunarak yola çıkan
ATİF, doğru siyaseti neticesi kısa zaman-
da gelişmiş ve oldukça büyük bir kitleyi
çatısı altında toparlayabilmiştir.

ATİF, 2.Genel Kuruluna kadar genel ola-
rak Türkiyeli emekçilere hitap ediyordu.
Kadınlar üzerindeki baskıyı özel olarak
ele alıyordu. 2.Genel Kurulda alınan ka-
rarlar doğrultusunda, Türkiyeli emekçi
kadınları da aynı çatı altında örgütleme
ve bir mücadele cephesinde birleştirme ça-
lışmaları başladı. Bu amaçla çeşitli ka-
rarlar alındı. Alınan kararların bazısı
nın pratikte uygulanmasında yeterince ba-
şarıya ulaşılmadı.

ATİF'in kadınlar konusunda aldığı ka-
rarlar olumlu olmakla beraber yetersiz kal-
dı. Biz, bu yazımızda alınan kararların
derneklerde uygulanmasında eksik ve hata-
lı yönleri de belirtmek istiyoruz.

2.Genel Kurula geçen sürede, der-
neklerde var olan kadın arkadaşların müca-
delesini ve genelde dünya, özelde ülkemizde
yurtsever, demokrat, devrimci kadınların
bir çığ gibi gelişen mücadelesi ve siyasi
seviyenin gelişmesi ATİF'i bu konuda ta-
vir takınmaya itmiştir. 2.Genel Kurulda
"Kadınlara yapılan baskılara son" şiarı
altında bir dizi kararlar alındı. Bunları
özetlersek: Ülkemizde emekçi kadınlar, e-
mekçi erkeklerle nazaran daha fazla ezil-
mektedirler. Onlarsınıfsal baskının yanı-
sıra kadın oldukları için ayrı bir baskı
daha görmektedirler. Sanayide çalışan ka-
dınlar, erkeklerle aynı işi yapsalar dahi
eşit ücret alamamaktadırlar. Halkımızın
bağımsızlık ve halk demokrasisi mücade-
lesine kadınlar da katılmaktadırlar. Sömür-
nün ortadan kaldırılması kadınların katıl-
mayaacağı bir mücadele ile olamaz. Aynı şe-
kilde kadınların kurtuluşunda sömürünün
ortadan kaldırılmasına bağlıdır. ATİF ka-
dınları uygulanan baskılara karşı mücadele
etmeli ve onların halkımızın halk demokr-
sisi ve bağımsızlık mücadelesine aktif ol-
arak katılmasını sağlamaya çalışmalıdır.
Kadınları derneklerde örgütlemeye önem
vermelidir.

Bu genel kurulda alınan kararlara ek o-
larak 3.Genel Kurulda şu kararlar da alın-
mıştır: Merkezi ve tek tek derneklerde ka-
dın kolları kurulması, kadınları eğitmek
amacıyla seminerler verilmesi. Daha çok e-
mekçi kadınları çatımızın altına alarak
demokratik halk devrimini destekleme göre-
vi için derneklerdeki kadın kollarında
biçki-dikiş okuma, yazma gibi olanaklar da
hilinde kursların açılması.

Emekçi kadınlar, işçi ve köylü kadın-
lar halkın yarısını meydana getirirler. Sı-
nıf mücadelesinin kaderi emekçi işçi ve
köylü kadınların işçi sınıfının safında
yer almasına bağlıdır. İşçi sınıfının ye-
nilgisi veya zaferi buna bağlıdır. Dernek-
lerimizin düzenlediği eylemlere katılanla-
rın yarısını kadınlar teşkil etmesede e-
mekçi kadınlarımız halkımızın yarısıdır.
O halde emekçi kadınları derneklerde ör-
gütlemek bizim en önemli görevlerimizden
biri olmalıdır. Oysa bu çok güç bir mese-
ledir. Bu ayrı özel bir çalışmayı gerek-
tirmektedir. Bu ayrı örgütlenme meselesi,
hiç bir zaman mücadelenin tümünden kopuk
ayrı olarak anlaşılmamalıdır. Kitle der-
neklerinde emekçi kadınların örgütlenmesi
devrimci mücadeleye kazanılması, yurtse-
ver emekçi kadınların derneklerde kadın
kolları kurarak çalışmalarını gerektirmek
tedir. ATİF çatısı altında örgütlenen ka-
dınlar; anti-faşist, anti-emperyalist bil-
linç vermek, Batı Alman tekelci patronla-
rının sömürü düzeninde ekonomik ve demok-
ratik haklarımız uğruna mücadeleye sefer-
ber etmek, halk demokrasisi ve bağımsız-
lık mücadelesine kazanmak gerekiyor. Ka-
dınlar kolu kurmanın esas amacı kadınları
devrime seferber etmektir.

Kadın kollarının gelişebilmesi ve daha
çok emekçi kadınları kazanabilmesi için
sürekli aile ziyaretleri yapılmalı, biçki
dikiş, okuma-yazma gibi kursların açılma-
sı ortamını yaratmalıyız. Bu kursların e-
sas amacı ise kadınları siyasi olarak ge-
liştirmek, kadın ve erkek arkadaşları or-
tak bir mücadele cephesinde birleştirerek
halkımızın emperyalizme, komprador kapita-
lizme ve feodalizme karşı yürüttüğü halk
demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini
desteklemelerini sağlamaktır.

Devamı 7. sayıda

YAŞASIN 8 MART ULUSLARARASI EMEKCİ KADINLAR GÜNÜ

Aşağıda iki bildiri yayınlıyoruz. Bu bildiriler, 1871 yılının Mart ayında burjuvaziye karşı ayaklanan işçi sınıfının kurmuş olduğu, kısa süreli Paris Komünü sırasında yayınlanmış ve dağıtılmıştır. Birinci bildiri işçi sınıfının kan ve ateş pahasına vermekte olduğu burjuvaziye karşı mücadelesini engellemeye çalışan, bir grup burjuva kadının bildirisidir. İkinci bildiri ise, birinci bildiri dağıtılır dağıtılmaz basılan "Paris'in Savunulması ve Yaralıları Yardım İçin Kadınlar Birliği"ne aittir. Komünü savunan bu bildiri, birinci bildiriye gereken cevabını vermiştir.

1. BİLDİRİ

FRANSIZ CUMHURİYETİ

Hürriyet, Eşitlik, Kardeşlik

Parisli Kadınlar,

Vatan, Onur ve İnsanlık Adına

MÜTAREKE

istemektedirler.

Bu kış kuşatma sırasında gösterdikleri yiğitlik ve fedakârlığın, onlar için, her iki tarafça da dinlenmek hakkını yaratmış olduğu düşüncesindedirler. Ana ve eş olarak taşıdıkları sıfatların Versailles'da olduğu gibi Paris'te de yürekleri yumuşatacağını ummaktadırlar.

Acı çekmekten bitkin düşmüş, bu kez ve şimdi de onları tehdit eden felâketlerden dehşete düşmüş olarak, Versailles'ın ve Paris'in civanmertliğine sığınmaktadırlar!

Bu iki şehirden de, bir gün için olsun, iki gün için olsun, kardeşlerin birbirini tanıyarak anlaşabilmeleri, barışçı bir çözüm yolu bulabilmeleri için silâhları bırakmalarını yalvararak dilerler.

Bütün kadınlar, beşikteki çocukları bir bombaya hedef olabilecek olanlar, kocaları inançları için savaşanlar, oğulları ya da kocaları evin günlük nafakasını siperlerde kazananlar, bugün evin biricik bekçisi olmak durumunda bulunanlar, kısaca hepsi, en sakinleri olduğu gibi en cöşkünü de, Paris'ten ve Versailles'dan bütün kalpleriyle sunu istemektedirler:

Barış! Barış! (*)

Bir kadın yurttaşlar topluluğu

Kadın arkadaşlarımızın siyasi geriliği ni nasıl gidereceğiz ve onları nasıl aktifleştireceğiz? Siyasi geriliğimizi semerlere katılmakla ve çeşitli pratik görevler almakla gidermeye çalışacağız. Fakat kadınların siyasi gelişimi için önemli bir görev de erkek arkadaşlara düşmektedir. Kadınlar konusunun önemini kavramayan erkek arkadaşları eğiterek kadın arkadaşların çalışmalarında yardımcı olmalarını sağlamalıyız. Kadınların gelişimi önündeki engellerden biri böylece önemli ölçüde ortadan kalkmış olacaktır. Çünkü devrimci erkek arkadaşlar da bu meselenin önemini kavramamışlardır. Feodal düşünceler geniş çapta erkek arkadaşlar üzerinde hakimiyetini sürdürmektedir. Derneklerde devrim üzerine konuşan bazı erkek arkadaşlar, evlerde kadın arkadaşlara baskı uygulamaktadırlar. Devrimci kadın arkadaşların devrimci çalışmaları kocaları tarafından çeşitli nedenlerle engellenmektedir. Devrimci erkek arkadaşlar evli oldukları kadınları ilerletecek yerde çoğu kez bile, erkek veya bilmeyerek devrimci kadın arkadaşların ilerlemelerinin önünde engel olmaktadır. Aynı erkek arkadaşlar, devrimci mücadelede az kadın arkadaşın varlığından yakınmakta, eğer o dernekte kadın kolları varsa onları suçlamaktadırlar. Aşağıda örneğini vereceğim Rüsselsheim derneğinde böyle olmaktadır. Bunlar, kadınların çalışmalarına katılmalarının neden az olduğunu sorarken önce dönüp kendilerini baskılamışlardır. Sonra da bizlere kendilerinin bu konuda nasıl davranışlarının, katkılarının ne olduğunun hesabını vermediler.

Teorik olarak derneklerimizdeki erkek arkadaşlarımızın çoğunluğu emekçi kadınlar katılmadan devrimin başarıya ulaşamayacağını ve kadınların da gerçek kurtuluşunun devrimle olacağını bilmektedirler. Yine toplumdaki kadınların ikili baskı altında olduğunu, sınıf baskısının yanı sıra kadın oldukları için ayrı bir baskı gördüklerini, kadınların baskıdan kurtuluşu için mücadele etmenin bir görev olduğunu da bilmektedirler. Fakat pratikte bunları bir çırpıda unutup, feodalizmin doğrultusunda hareket edenlerimiz az değildir. O halde teoride kabul ettiklerinin pratikte tam tersini yapanlar evde karsısına ve çocuklarına veya anasına, bacısına baskı uygulayanlar ya devrimci değildirler ya da devrimci mücadelelerinde sa-

2. BİLDİRİ

FRANSIZ CUMHURİYETİ

Hürriyet, Eşitlik, Kardeşlik

PARİS KOMÜNÜ

Paris'in Savunulması

ve Yaralıları Yardım İçin

Kadınlar Birliği

Merkez Komitesi'nin Bildirisi

Alkışladığımız sosyal devrim adına; eşitlik, adalet ve emeğin hak iddiaları adına, «Paris'in Savunulması ve Yaralıları Yardım İçin Kadınlar Birliği», önceki gün duvar ilanlarıyla yayınlanan ve bir gericiiler topluluğunun eseri olan iğrenç bildiriye bütün gücüyle protesto eder.

Adı geçen bildiri, Parisli kadınların Versailles'ın civanmertliğine sığındığını ve ne pahasına olursa olsun barış istediklerini nakletmektedir.

En alçak kaatilerin civanmertliği!..

Hürriyetle despotizm, Halkla cellâtları arasında uzlaşma!..

Hayır, Paris'in emekçi kadınları barış değil, kıyasıya bir savaş istemektedir!

Bugün bir uzlaşma, ihanettir!.. Uzlaşmak, mutlak bir sosyal ıslahatı alkışlayan, yücelten kadın işçilerin özlemlerini inkâr etmek; halen varolan bütün sosyal ve hukukî ilişkilerin yıkılmasını istemek ve bütün imtiyazların, bütün sömürmelerin, kısaca sermaye egemenliğinin emeğin egemenliğinin yerine geçmesini kabul etmek; bir tek kelimeyle, emekçinin kendi kendisini özgür kılması reddetmek olur!..

Kuşatma sırasında altı ay acı çekmek ve ihanet görmek; altı hafta boyunca, güçlüklü etmiş sömürücülerle büyük bir mücadele; hürriyet davası için dökülen oluk oluk kan: İşte bunlar bizim zafer ve intikam unvanlarımızdır!..

Bugünkü mücadelenin sonu, halkın davasının zafere ulaşmasından başka bir şey olamaz... Paris gerilemeyecektir, çünkü elinde geleceğin bayrağını tutmaktadır. Son saat geldi: Emekçilere yer açın; cellâtları yıkılsın gitsin! Eylem ve enerji!..

Hürriyet ağacı, hürriyet düşmanlarının kanyla sulanarak büyür!..

Hep birleşmiş ve azimkâr, sosyal krizlerin her zaman ardı sıra getirdiği acıların yetmiş ve aydınlanmış, halkın ve devrimci ilkelerin temsilcisi olduğuna ve sosyal devrimin filizlerini taşıdığına inandıkları Komün'e yürekten bağlı olan Parisli Kadınlar, büyük tehlike anında kendilerinin de — irtica, kapıları zorlayacak olursa; barikatlarda, Paris tabyalarının üstünde — tıpkı erkek kardeşleri gibi, Komün'ün, yani Halkın zaferi için kanlarını dökmesini bildiklerini ispat edeceklerdir!

İşte o zaman, muzafer, ortak çıkarları için birleşen ve anlaşılan, kadın ve erkek emekçiler, tam bir dayanışma içinde son bir gayretle bütün sömürü ve sömürücü kalıntıların ebediyen yok edecekler!

Yaşasın Sosyal Devrim!

Yaşasın Çalışma!

Yaşasın Komün!

Paris, 6 Mayıs 1871

Merkez Komitesi Yürütme Komisyonu

LE MEL, JACQUIER, LEFEVRE, LELOUP, DMITRIEFF

mimi değildirler. Derneklerde devrimci çığlıklar atıp evde devrimci düşüncedeki karısına dayak da vardır. Bu tür eylemler karşı-devrimci eylemlerdir. Hiçbir şekilde erkek arkadaşların eş ve çocuklarına karşı şiddet uygulamasına göz yummamalı, bunu yapan arkadaşları ciddi bir şekilde uymalı, tekrarı halinde bu kişiler kitlenin içinde tevrit ve teşhir edilmeli, iflah olmayanlar ise kesinlikle derneklerden uzaklaştırılmalıdır. Bizler ilke olarak evlilikte şiddet uygulanmasına karşıyız. Evlilik iki insanın hür iradesi temelinde kurulması gereken bir ikili ilişkidir. Bu ilişki şiddet uygulama temelinde bozulmuşsa sürdürmek yerine bu evliliği bozmak en iyisidir.

Burada önemli bir diğer konu da geri bilinçli kadın arkadaşların, erkek arkadaşların mücadelesi önünde engel teşkil etmesidir. Dedik ki erkek arkadaşlar, kadın arkadaşların devrimci mücadelesini şu ya da bu şekilde engelliyor. Aynı şekilde geri bilinçli kadın arkadaşlar da kocalarının devrimci mücadelesinde çok büyük engel teşkil etmektedirler. Zaman zaman bilinç düzeyi ileride olan erkek arkadaşlarımızın devrimci mücadelede pasifizme uğradığını görüyoruz. Nedenini araştırdığımızda karısının veya ailesinin devrimci mücadelesine karşı olduğunu ve çeşitli huzursuzluklar çıkardıklarını, bunların da o arkadaşları etkilediğini görüyoruz. Sık olamamakla beraber bu yüzden bazılarının tamamen mücadeleden çekildikleri de oluyor. Çünkü geri bilinçli aileler, oğulları, kocaları devrimci mücadeleye girmesin de saza, bara gitsin daha iyi- yönünde isteklere sahip oluyorlar. Peki bu ailelerin tutumunu değiştirmek mümkün değil mi? Biz

ce mümkün. Bu tür ailesi olan arkadaşlarımızın ailesiyle uzlaşması veya zıtlaşması yerine biraz ilgilenmesi yeter. O kişi devrimci ise görevi kitleleri devrime kazandırmak, fiili olarak iştirakını sağlamaktır. Peki neden bu kişi görevinin propagandasını ilk önce ailesinde uygulamasın. Neden ailesinin bilinç düzeyini birazcık ilerletmeye çalışmasın. Bu kadarını yapması dahi yeter. Ondan sonra ailesi bırakın onun mücadelesine karşı çıksın, kendisi ile beraber omuz omuza mücadele edecekler. Kadın arkadaşların sınıf bilincini geliştirmeleri, almış oldukları feodal kültüre sömürüye karşı daha fazla mücadele etmeleri gerektiğini pratikte öğreneceklerdir. Erkek arkadaşların da kadın sorununu devrimin bir sorunu olarak ele almaları daha fazla kadın arkadaşın derneklerimizin çatısı altında örgütlenmeleri için çaba göstermeleri gerekmektedir. ATİF'in genel kurullarında alınan olanağı var olan kadın kolları kurulma kararının yeterli derecede başarılı olmamasının nedenlerinden biri erkek arkadaşların kadın sorunu na önem vermeyişindendir.

Rüsselsheim derneğinde kurulan kadın kollarının dağılışını örnek olarak verebiliriz. Kadın kolları kuruluşundan sonra düzenli olarak kendi aralarında eğitim çalışmalarını yapıyor, folklor, koro, tiyatro gibi kültürel dallarda aktif olarak çalışıyordu. Aynı şekilde seminerlere düzenli katılım sağlanıyordu. Hatta okuma-yazma; dikiş-nakış gibi kurslar açılması kararlaştırılmış, dernek lokali elvermediği için belediyeden yer istenmesi kararı alınmıştı. Erkek arkadaşlar yardımcı olmadılar. Seminerlerde haremlik-selamlık usulü nü yıkan, diğer arkadaşlarla beraber sine mada, pazarda bildiri, gazete satmaya çıkan kadın arkadaşlarımız bir süre sonra dağıldı. Bu kadın kolunun bir üyesi olarak ben sebepleri şöyle sıralıyorum: Kadın kolu yeterli siyasi bilince sahip değildi. Toplumun feodal yoz kültüründen etkilenen erkek arkadaşlarımız kendilerinde halen var olan aynı feodal düşünceye arkadaşlarımızı mücadeleden soyutladılar. Kadınların da kendileri gibi mücadele vermelerini bilerek veya bilmeyerek hazmedediler. Bacılarımızı küçümseyip, alay ederek çeşitli adlar taktılar. Dernek seminer ve toplantılarına gelen kadınlara mutfakın yolunu gösterdiler. Onlar ağızlarıyla söylemeselerde pratikte "kadının yeri mutfaktır" görüşünden hareket ettiler. Kadın arkadaşlarımızı siyasi olarak eğitecekleri yerde onların evlerine kapanmasına neden oldular. Bugün aynı arkadaşlar, derneğimizde kadın arkadaşların neden az olduğunu soruyorlar ve hatayı yine kadın arkadaşlar da buluyorlar. Kendi karılarının ise o seminer veya toplantıda neden olmadığı sorusuna hep bir ağızdan şöyle cevap veriyorlar: "Bana ne, gelmek istiyorsa gelsin. Çamaşır, bulaşık, çocuk bakımından zaman bulamıyor, vs."

Şurası bir gerçek ki kadınlarla ilgili aldığı kararların derneklerde gerçekleşmesini ATİF istiyorsa, gerçekten kadınların da kendi siyaseti etrafında birleşmesini istiyorsa önündeki bazı görevleri yapması gerekiyor. Özellikle çatısı altındaki erkeklerin kafasını, kadınlar sorunu hakkın da açmalı, eğitmelidir. Aksi takdirde kadınlarla ilgili seminer, toplantı, konferanslar sadece "8 Martlar"la eşitleyecek, daha sonra da her şeyeski tas, eski hamam sürüp gidecektir. İkinci olarak kadın sorunu ile ilgili olarak seminer ve toplantılar kadın ve erkek arkadaşlara bu konunun önemini kavratana kadar sık ve düzenli yapılmalıdır. Bu tür eğitici toplantılarda dünyada ve Türkiye'deki emekçi kadınların şanlı mücadeleleri olanakları varsa film olarak gösterilmelidir. Üçüncüsü; kadın arkadaşlarımız halen yetişmiş oldukları toplumun kendilerine verdiği "kadın saçları uzun, akli kıسادır-erkeklerle eşit olamaz", "onlara nazaran her alanda güçsüz ve beceriksizdir" demagojisinin etkisi altındadır. Bu tür duygulardan onları kurtarabilmek için kadın arkadaşlarımızı eğitmeliyiz. Aramızda yetenekli kadın arkadaşları MÜCADELE'de şiir, resim, karikatür, siyasi konularda yazılar yazmaları için teşvik edici kampanyalar açmalıyız.

Çatımız altındaki erkek ve kadın arkadaşları eğitirken dikkat edeceğimiz bir nokta da şurası olmalıdır: Bugün dünyada iki tür kadın hareketi vardır. Burjuva ve proleter devrimci kadın hareketleri. Proleter kadın hareketi kadınların özel meselesine eğilmekte ve bu meselelerin çözümünü devrime tabi kılmaktadır. 8 Mart Uluslararası Kadınlar Günü'nün kurucusu olan Klara Zetkin, proleter devrimci kadın hareketlerinin ilkelerini şöyle formüle ediyordu:

"Cinsiyet ayırımı yapmadan proletaryanın ortak örgütlenmesi ve ortak mücadele etmesi..."

Kadın - erkek eşitliğinin tanınması ve aynı zamanda kadınların da sınıf mücadelesinde erkeklerle omuz omuza mücadele etmesi gerekir.

Devamı 10. sayfa

Tarih işçi sınıfının burjuvaziye karşı şanlı direnişlerinin, ayaklanmalarının örnekleriyle doludur. İşçi sınıfının 3 - retli köleliğe son verme yolunda başkaldırıları arasında öyle deneyimler vardır ki; bunlardan çıkartılması gereken dersler çok önemli, ilkesel sorunları içerirler. İşte Paris Komünü deneyimi de böyle bir deneyimdir. Yalnızca 73 gün yaşayabilen, işçi sınıfının Paris'te yönetimi elinde bulundurduğu Paris Komünü tarihte bir başka örneği bulunmayan, işçi sınıfının kahraman bir eseridir.

1871 in 18 Martında burjuvaziye karşı ayaklanmayla başlayan Komünün kahramanlığı üzerine Marks, komünucülerin "cenne - tin zaptına çıktıklarını" söylüyor ve onları selamlıyordu. Fakat Paris Komününün önemi sadece işçi sınıfının günlerce verdiği çetritli kahramanlık örneklerinden ileri gelmiyordu. Komün deneyiminden dersler çıkartmak ve bundan işçi sınıfının gelecekteki mücadelesi için yararlanmak gerekiyordu.

İşçi sınıfının yüce önderleri Marks ve Engels de bunu yaptılar. Bu iki önder tarafından yazılan, 1848 de ilk baskısı yayınlanan, "Devlet ve İhtilal, s.52) Bugün, kendine sosyalist, komünist diyen bir çok gurup, sözde komünist partisi işçi sınıfının davasını savunur görünüp, bu davanın nasıl zafere ulaşabileceği konusunda Marks'ın, Engels'in ortaya koyduğu temel tezlerden birini; onların komün deneyiminin tanıtılarından yola çıkarak ge listirdikleri tezi çarpıtmaktadırlar. Çarpıtılan tez, işçi sınıfının iktidarı ele geçirmesi için burjuva devlet mekanizmasını parçalaması gerektiği tezidir. Bunun hakkında Lenin şöyle diyor :

"Paris Komünü özellikle bir şeyi "işçi sınıfının hazır bir devlet mekanizmasını ele geçirip onu kendi hesabına kullanmakla yetinemediğini" tanıtlamıştır. " (Lenin, "Devlet ve İhtilal, s.52)

Bugün, kendine sosyalist, komünist diyen bir çok gurup, sözde komünist partisi işçi sınıfının davasını savunur görünüp, bu davanın nasıl zafere ulaşabileceği konusunda Marks'ın, Engels'in ortaya koyduğu temel tezlerden birini; onların komün deneyiminin tanıtılarından yola çıkarak ge listirdikleri tezi çarpıtmaktadırlar. Çarpıtılan tez, işçi sınıfının iktidarı ele geçirmesi için burjuva devlet mekanizmasını parçalaması gerektiği tezidir. Bunun hakkında Lenin şöyle diyor :

"Bürokratik ve askeri makineyi yıkmak" Marksizmin, devrim sırasında proletarya - nın devlet karşısındaki görevleri üzerine başlıca dersi bu bir kaç sözcekte kısaca dile getirilmiş bulunuyor". (a.g.e. z.53)

Komün 18 Marttan itibaren burjuva demokrasisinin yerine proleter demokrasiyi geçirmek için çalışmalarına başlamış ve bu amaçla çetritli kararnameler çıkarak uy gulamaya koymuştur. Bunlardan biri sürekli ordunun kaldırılması ve onun yerine silahlanmış halkın konması ile ilgili kararnamedir, (BKZ. Kararname 1) 30 Martta Komün askere alma işlemlerini durdurmuş ve sürekli orduyu lağvederek, bütün sağlam yurtdaşların katılması gereken Milli Muhafız Birliği'ni tek silahlı kuvvet olarak ilan etmiştir.

Komünün yaptıkları arasında üzerinde önemle durulması gereken bir diğer nokta halkın gene halk tarafından idaresinin gerçekleştirilmeye çalışmasıdır. Bu konuda "Fransa'da İç Savaş" adlı yapıtında Marks'ın özetlediklerini Lenin şöyle aktarıyor :

"Komün kentin çetritli ilçelerinden genel oyla seçilmiş belediye meclisi üyelerinden oluşmuştu. Bu üyeler sorumlu ve her an görevden alınabilirdi. Üyelerinin çoğu doğal olarak ya işçiler, ya da işçi sınıfının ünlü temsilcileriydiler....

"...Menkezi hükümetin aleti olmaya devam edecek yerde, polis, politik niteliklerinden hemen yoksun bırakıldı. ve Komün ün sorumlu ve her an görevden alınabilirdi bir aleti durumuna dönüştürüldü...Yönetimin bütün öteki kollarındaki memurlar için de aynı şey oldu. ..Komün üyelerinden en alt basamağa dek, kamu görevi, işçi üç retleri karşılığı görülecekti. Devlet ködamanlarının geleneksel rüşvet ve temsil ödenekleri, bu ködamanların kendisiyle birlikte yok oldu...Eski hükümet iktidarının maddi aletleri olan sürekli ordu ve polis ortadan kaldırıldıktan sonra, Komün manevi baskı aracını, papazların iktidarı nı yıkmaya işine girişti. Adalet görevlileri yalnızca bağımsızlıklarından yoksunlaştırıldılar...seçilir, sorumlu ve geri alınabilir olacaklardı..." (a.g.e. s.58)

Görüldüğü gibi, işçilerden ve işçi temsilcilerinden oluşan Komün yöneticileri nin çıkarmış olduğu kararlar, kesinlikle emekçilere dönük bir niteliğe sahiptiler. Yeni bir toplumun şanlı habercisi olan Paris Komünü yalnızca Paris içinde kalmış değildi. Enternasyonal öneminin yanı sıra Milli Muhafız Birliği Merkez Komitesinin üyeleri gibi, Komün üyelerinin büyük bir kısmı, Uluslararası Emekçiler Birliği'nin en faal üyelerindendi.

Komün sırasında Uluslararası Emekçiler Birliği. onun önemini çıkarmış olduğu bir bildiride şöyle anlatıyordu:

"18 Mart Komün devriminde, işçi sınıfının siyaset sahnesine çıkışını selamladık ve bu devrimi, toplumsal bir yeniden kuruluş çağının başlangıcı olarak gördük... Parisli kadın ve erkek kardeşler, ne olursa olsun, eseriniz yıkılmayacaktır. Çünkü bu işçi kurtuluşunun evrensel eseridir... Yaşasın Proletarya Devrimi."

Burjuvaziye yenmek, onun direncini tamamiyle kırma zorunluluğunu Paris Komünü yeterince yerine getiremedi.

Marks'ın belirttiği gibi sınıf egemenliğinin yalnız monarşik biçimine değil, burjuva sınıf egemenliğinin ta kendisine yönelmiş olan Komün başarıya ulaşamadı. Fakat Parisli kahraman işçilerin eserleri yıkılmadı. Burjuvazi Paris Komününe karşı zafer kazandıktan sonra işçi önderlerini katletti, çoğuna ağır cezalar verdi ve başından beri "Paris ayakta kımı" diye nitelendirdiği işçi sınıfına karşı geniş katliamlara girişti. Fakat Paris Komünü üzerine yazan Wilhelm Liebknecht'in dediği gibi :

"Burjuvazi bütün emekçileri de öldürmez ya. Zaten bunu başarsa da o zaman intihar etmiş olur. Burjuvazi işçiler olduğu için vardır, işçiler olmazsa o da yaşayamaz. Ama işçiler var olduğu için de yaşayamayacaktır. Bu açmazdan çıkamaz".

Paris Komünü sırasında Merkez Komitesinin 23 Mart günü, emekçilere hitaben çıkarmış olduğu bildiride Komünün niyet ve amaçları şöyle belirtiliyordu :

Emekçiler, Bizler ki eşitlik uğrunda hep birlik - te savsak ve acı çekmesini öğrendik, toplumsal yapının ilk temel taşı yerleştir - meye yardımcı olabileceğimiz şu sırada geri dönmeliyiz.

Ne istedik biz ? Kredinin, ticaretin ve derneklerin emekçiye emeginin tam değerini sağlayacak şekilde örgütlenmesini;

Herkes için parasız, laik ve tam eğitimi;

Toplantı ve dernek kurma hakkını, yurttaşın ve basının mutlak hürriyetini;

Polis, silahlı kuvvet, sağlık, istatistik, vb. hizmetlerinin belediyeçilik açısından düzenlenmesini istedik. Varlıklarını sınıf karşıtlığına borçlu olan fesatçılar yerine göre okşayıp, yerine göre azarlayan idarecilerimiz tarafından atıldık, oyuncak haline getirildik.

Paris halkı artık uyanmıştır ve dadısı tarafından güdülen bir çocuk rolünü reddetmektedir. Kendi yarattığı bir hareketin ürünü olan bu belediye seçimlerinde hatırlayacaktır ki, bir topluluk ya da dernek hangi ilkeler çerçevesinde yönetilirse, tüm toplumun gene o ilkelere göre yönetilmesi gerekir. Buna uygun olarak, dış baskılarla kendisine zorla kabul ettirilmek istenen her hangi bir idareciyi nasıltıyorsa, halkın özllemelerine yabancı bir hükümetin zorla kendisine kabul ettirmek istediği vali ve belediye başkanlarını itmesinin de bilecektir.

Bir Meclis oylamasından çok daha kut - sal olan kendi şehrinin efendisi kalma hakkını açıkça belirterek, kendi belediye temsilcilerini, bunları başkalarına zorla kabul ettirmeye girişmeksizin, ama kendi istek ve çıkarlarına uygun şekilde seçecektir.

26 Mart Pazar günü, Paris halkının oylarını Komün için kullanmayı bir şeref borcu sayacağına inanıyoruz. " (Kaynak : G.Bourgin-A.Adamov "Paris Komünü" s. 35)

MEHMET ALİ POLAT'I ANIYORUZ

Mehmet Ali Polat 1951 de Tunceli'ye bağlı Pülümür ilçesinde fakir bir ailenin çocuğu olarak doğdu. O, daha gençlik ve öğrencilik yıllarında devrimci mücadeleye atılmıştı. Kurtuluşun ancak komprador patron ağa devletinin yıkılması ve yerine halk iktidarının kurulmasıyla mümkün olacağını kavramıştı. Polisler onu evinin önünde pusuya düşürerek kitlediler.

KANI YERDE KALMAYACAK !

Köln-Bastarda 5. sayfa - rimci eğitim ortamı haline getirmemiz gerektiğini belirttik. Dev-Yol, Türkiye Komite getirdiğimiz görüşlere katıldıklarını belirterek tartışma ortamı ve farklı düşüncelerin en özgür ortam içinde tartışılmasına karşı olmadıklarını bunun için de eylemi desteklememiz halinde sergi açma, bildiri, yayınla propaganda dahil her türlü tartışma ortamının sağlanacağını belirttiler. Yine bizler açık grevi tertipleyen bu akımlara daha önce ATİF'in faşist cuntaya karşı bir dizi eylem yürüttüğüünü belirterek bu eylemlerde almış oldukları tavrın tutarsız, sorumsuz bir tavır olduğunu belirterek konuyu tartışmaya açtık. Sonuçta Dev-Yol, Türkiye Komite, getirilen eleştirilerin doğru olduğunu aslında bazı işleri olduklarını belirterek tutarlı olmasa da bir özeleştirici tavrına girdiler. Bundan sonra elden geldikçe bu tür eylemlerin güçlendirilmesi yönünde ça ba göstereceklerini belirttiler.

Fakat tüm bu itiraflar, açlık grevine ATİF sempatanlarından 3 arkadaşın fiilen katılma biçimindeki destes aşamasında havaya uçtu, unutuldu.

Açlık grevine katılan ATİF li arkadaşlar, grev alanındaki disiplinsiz kendiliğindenci, sessiz ortamı daha canlı bir tartışma, karşılıklı fikir alıp verme ortamına dönüştürmeye çalıştılar. Kalabalık bir kitlenin bulunduğu bir sırada arkadaşlar, bu eylemle ilgili düşüncelerini, destekledikleri noktaları belirten bir konuşma yaptılar. Bununla birlikte Dev-Yol'cuların rahatsızlığı başladı. Kitle içinde tartışma Dev-Yol'cu arkadaşları çileden çıkarttı. Bir evvelki toplantıda çetritli itiraflarda bulunanlar o an sanki böyle bir şey hiç söylemediler gibi davranarak "Açlık grevi tartışma alanı değildir. Siz arkadaşlarımızın moralini bozuyorsunuz. Komitenin bütün dediklerine eksiksiz uyar ve sonuna kadar açlık grevine katılırsanız durun. Yoksa çekin, gidin." dediler.

Bu açıklamaları yapan arkadaş, bir önceki toplantıda getirilen eleştirileri kabul eden, propaganda serbestliği garantisini veren arkadaştı.

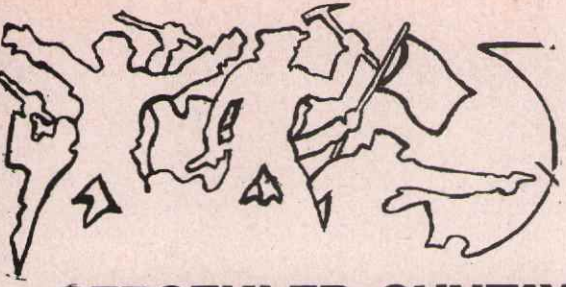
Elbette küçük burjuva kaypaklığının, oportünizmin etki alanında olanlar için böyle yüksen derecelik bir dönüş bizi hiçte şaşırtmıyor, zaten önceden de Dev-Yol'un farklı bir tutum izleyebileceğini kestiremiyorduk. Hayat oportünizmin dönemiğini, kıvraklığını bir kez daha ispat etti o kadar. Hayat doğru düşünceyi bir kez daha ispatladı. Bizler oportünist ve revizyonistler mutlak doğru tavrı koyanlar şeklinde bir düşünceye sahip değiliz. Peki bunu bile bile neden açlık grevine katıldık? diye bir soru sorulabilir. Cevabımız gayet açık. Bugün oportünist ve revizyonistler doğru düşüncelerin eleştirileri karşısında giderek mahkum edilerken canlı hayat içindeki yanlış iki yüzlü pratikleriyle de teşhir olmalarını süreci ni hızlandırmaktadır. Bir kez daha iyi niyetli devrim sempatanları kimlerin ne düşündüğünü ve ne yaptığını en genel anlamda da olsa gördü. Zaten Dev-Yol'cular, yaptıklarını savunamaz haldeydiler. İlle de savunmak için kendilerini zorlayışları onların söylediklerine kendilerinin dahi inanmadığını bariz ortada bir iki yüzlülüğü, tutarsızlığı örtmeye çalıştıklarını gizleyemiyordu. Dev-Yol'un tüm kararsızlıklarına rağmen eylem alanı ve çevresinde her alanda olduğu gibi kitleler bir - lik anlayışı konusunda oportünist, revizyonist düşünceyle Marksist-Leninist düşünce arasındaki farkı az da olsa gördüler, bu faaliyet kitle eğitimin bir aracı olması açısından da olumlu sonuçlar doğurmuş tur.

Bundan bizler neyi öğrenmeliyiz? Bu bize "hep birlik, mücadele yok" oportünist anlayışının kendiliğindenci, duygusal birlik hayallerinin önünde diz çöken bir anlayış olduğunu göstermektedir.

Bu oportünist anlayışın ürünü olarak, masa başında şatafatlı sözlerle doğan bir - liklerin her an dağılacaklarını, kof olduğunu göstermektedir.

Üçlü Blok Dev-Yol, Halkın Kurtuluşu-Devrimci Halkın Birliği nasıl tuz buz olduysa dar kafalılığın savunduğu anlayışlarla çıkacak birlikler de tuz buz olacaktır.

Birlik bugün şu veya bu hedefe taşıyıcı de olsa propaganda serbestliğinin tanınması, yani eylemde birlik, propaganda ajitasyonda serbestlik biçiminde bir anlam kazansa da, o esas olarak Marksizm-Leninizm amansız ideolojik mücadelesiyle birlikte, tüm sapmaların köşeye sıkıştırılmasıyla doğru bir önderliğin oportünist barikatları yıkarak geniş devrimci kitleyi kazanarak her türden anti Marksist-Leninist gurupçuluğu yalnızlaştırmasıyla, faşist devlete karşı dış bir - lüğün ateşi içinde doğarak pekişecektir. İdeolojik tartışma sahasında oportünistler kaçarak seviyesiz şekilde Marksizm-Leninizme karşı dedikodu, karalama, iftira faaliyetlerine ne kadar sarılırlarsa sarılsınlar, onlar yakalarını penzehirleri olan Marksist-Leninist düşünceden kurtaramayacaklardır. Köln İşçi Derneği

DEVİRİMCİ SANAT

GERÇEKLER CUNTAYI KORKUTUYOR !

insan ve dünya dedigin

Bu yıl Batı Berlin'deki 31. Enternasyonal Film Festivali dolayısıyla ATİF'in çıkardığı; Berlin Film Festivali Enformasyon gösterilerine devrimci sanatçımız Yılmaz Güney'in 10 filminin katılma

sının faşist cuntayı nasıl paniğe düşürdü günü anlatan bildiriye olduğu gibi yayınlıyoruz. Bu yıl Batı Berlin'de yapılan Film festivaline Türkiye'den "Talihli Amele" adlı film katılacaktı. Geçen yıl İstanbul şehir tiyatrosunda başarıyla oynanan bir oyunun film uyarlaması olan "Talihli Amele"nin yapımcıları zamanında Batı Berlin festival komitesine baş vurmuşlar; Komiteden olumlu cevap almışlardı. Ama Türkiye'yi temsilen festivale katılmak için festival komitesinin "olur" cevabı yeterli değildi. Filmin festivale katılmak için oluru aldığı duyulur duyulmaz "sansür" kurumu devreye girdi. Bütün film leri gösterime girmeden denetleyen sansür heyati filmi "sakıncalı" bularak, yurtdışına çıkarılmasına yasakladı. Sansür heyetine göre, filmde Türkiye'nin gerçekleri çarpıtılıyordu. Ve film "Türkiye'nin itibarını sarsıcı" bir nitelik taşıyordu. Sansür Heyetinin "sakıncalı" bulduğu "Talihli Amele" adlı film; ülkemizdeki kitleleri uyutmanın, kolay zenginlik ve sınıf değiştirme hayalleri yaymanın en önemli araçlarından biri olan lotaryacılık millî piyango düzenlenişini teşhir etmekte; bu arada düzenin bir dişi polisliğini mizahi bir biçimde ortaya koymaktadır. Film düzenin değişme si yönünde herhangi bir çözüm önerisi getirmemektedir. Yaptığı yahuzca düzenin kokmuşluğunun, bu kokmuşluğun insancıl ilişkilere nasıl yansıdığının teşhididir. Bu bile hükim sınıfları korkutmadı, filmin Türkiye'ye çıkmasını yasaklamalarına yetmektedir. Onlar gerçeklerin yayılmasından ötürden korkar gibi korkmaktadırlar. Bu yüzden de gerçekleri dile getiren sanat eserlerine sansür uygulamakta; sanatçılara azgıhca saldırmaktadırlar.

Ülkemizde ilerici sanatçılara yapılan baskıların ulaştığı boyutlara en iyi örnek; bu yıl "Berlin Film Festivali" Enformasyon gösterileri dizisinde 10 film gös

Devamı 4. sayfada

söylenen türkü

Dilimizde bir türku var
Bu türkü zindanları yıkan
Bu türkü dağdan düze yankıyan
Bu türkü işkencede direnenlerin
Duvar diplerinde kurşunlananların
Bu türkü asılanların türküsidür.
Bu türkü,
Karadeniz'de balıkçı tayfası
ALİ KEMALİN
Bu türkü Bingöl'de köylü
ABUZER'İN
Ve bu türkü İstanbul'da
Mutlu fabrikasında vereme tutulmuş
NUSRET'İN türküsi
Bu türkü Hâşretin türküsi
Bu türkü dün NURHAK'TA
KIZILDERE'DE
VARTINİK'TE
Bu türkü bu gün her yanda
milyonların dilinde
Emperyalizme
ve Faşizme karşı
Hep bir ağızdan söylenen
Özgürlük türküsi
Sosyalizm türküsi
Bu türkü

E. Sezer

Hollanda'da ATİF sempatisini bir işçi

İnsan dediğin:
güneş gibi sıcak
ve aydınlık yüzlü olmalı.
Gözlerdeki bu keder,
yüzlerdeki bu gölge
neden?

Dünya dediğin:
Alabildiğine geniş
bir cennet olmalı
bütün insanlar için.
Sıkışıp kaldığımız
bu kör karanlık zindan
neden?

Sırtımızdaki sömürütüler
ve başımızdaki kara bulutlardır
yüzümüzü gölgeleyenler
ve dünyamızı karartanlar.
Bu kara düşman

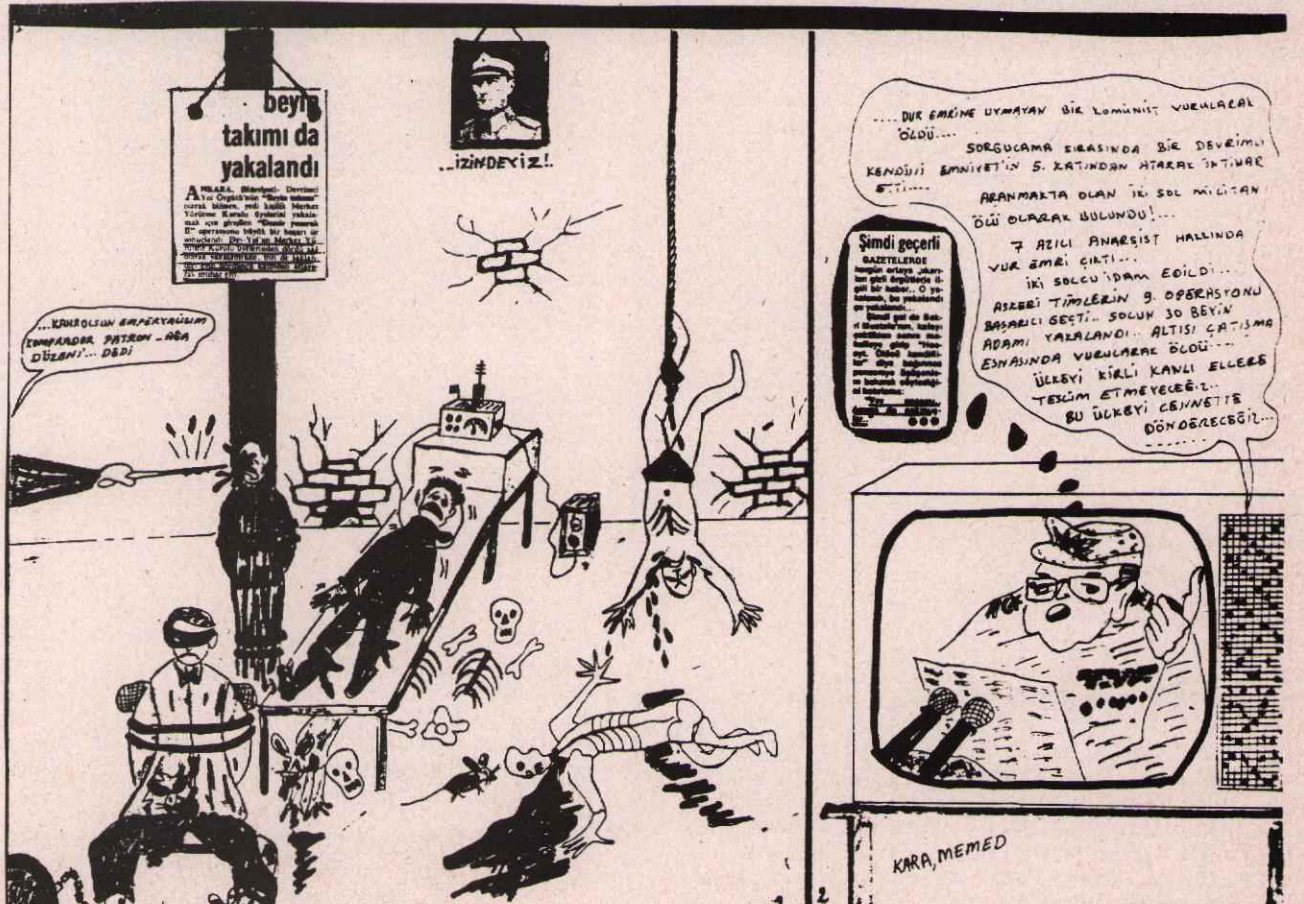
dağıtılabılır,
bu kara düşman
dağıtılmalıdır.
Dünyamız yeniden sıcak
ve aydınlık,
yeniden geniş olmalı
alabildiğine.

Ve gözlerimiz
gözlerimizin içi
yeniden gülmelidir
dostluk ve sevgi taşarak.
Ey...

Güneş yüzlü insanlarımız
can yoldaşlarım,
-sevgide deniz
kavgada firdınad -
kan kardeşlerim,
eli kolu bağlı bu duruş
neden?

Vur ki,
yıkılsın zalimler.
Savur, ellerinle.
dağıt bulutları.
Kollarındaki zinciri
kafasında parçala
sömürütülerin.
Dokun ellerinle güneşe,
dünyayı avuçlarına al.
Kaldırmayın tarlalarını
ve tel örgüleri aradan.
Sarıl sınıf kardeşlerine
kollarının tüm gücüyle.
kenetlen ,
bir daha çözülmesin.
Sömürütü zalimlerin olmadığı
bir dünya,
sınıfsız, sınırsız bir dünya ,
bizim dünyamızı kurmak için;
el ele,
kafa kafaya ver.
Sağlam yap
bir daha yıkılmasın.
Gafletten sakın her zaman,
Su uyur, düşman uyumaz.
Uyma hayinin iğvasına,
düşmana aman verme.
Gevşeklik nedir bilme,
birliğin dağılmasın.
Sevgini kardeşlerine,
öfkeni düşmanlarına sakla.
Sakla ki,
yüzümüz gölgelenmesin
ve dünyamız kararmasın
bir daha...

Azad Can

TUNCELİ'DEN GELEN MEKTUP ÜZERİNE : TARTIŞMAYA KATILALIM

Tunceli den bir mektup aldık. Mektupta MÜCADELE okuyucuları, yurtdışında çalışan "unutanları" uyarmamızı istiyor. MÜCADELE Yazı Kurulu olarak bu konuda bir tartışma açmayı doğru bulduk. Aşağıda bu konuda elimize geçen bir yazıyı yayınlıyor; bu konuda sizlerden de yazı ve görüşler bekliyoruz.

" Konu:Burjuva kültüründen esimlenen
yoksullar üzerine:

Bugün ülkemizin içinde bulunmuş olduğu ekonomik kriz, ülkemizin emperyalizme bağımlılığının tabii sonucudur. Bu durumun yoksul ailelerin üzerindeki etkisi muhakkakki daha da fazla olmaktadır. Bu ekonomik krizi aşmak için birazda olsa maddi olarak ferahlama için bazı emekçiler gurbete gitmektedirler. Bunların çalışmaları Almanya işçileri ve benzeri ülkelerin parasının TL karşısında biraz daha değerli olmasının nedeni de bu ülkelerin burjuva demokratik devrimini tamamlamış olmasıdır. Bu da, kapitalist ülkelerde uygulanan burjuva demokrasisinin kitlelere vermiş olduğu bir takım taleplerinin daha fazlasıdır. Bu durumu gören işçiler, sözüm ona yaşam sisteminin rahatlığına alışarak, kimileri ailelerini yurtdışına çıkarıp çalışıyorlar, kimileri ise zenginleşmek için ailelerini burada (Türkiye) bırakarak yurtdışına çalışmaya gidiyorlar. Zenginleşmek isteyen insanlar, özellikle

DÜŞMANLIK KÖRÜKLEYEN ÇALIŞMALAR...

Sen zamanlarda Avustralya'da Türk konsolosunun ölüm olayını (Bu olayın sorumluluğu günümüzde Ermenistan Gizli Kurtuluş Örgütü'ne adli kuruluş üstlenmişti) Türk faşist basını, bilhassa Ermeni ve aynı zamanda halk düşmanlığı ile belli olan „Hürriyet“ gazetesi, Türk ve Ermeni halkları arasında düşmanlık körüklemek için yeni bir fırsat oldu. Böyle fırsatları hiç kaçırmayan Türk faşist basını hemen her gün Ermenilerle ilgili çoğu hayal, iftira dolu adı haber ve yazılar yayınlıyor. Bunların en ilginç ve de en alçakçası „Hürriyet“te yayınlanan ve Türkiye devrim tarihine adını altın harflerle yazdıran çelik iradeli komünist lider ORHAN ARMENAK-BAKIR ve Hayrabet Honca (Hançer Garbis Altınoglu gibi devrimcilerle ilgili haber idi. Haberde Orhan-Armenak-Bakir ve adı geçen Ermeni milliyetine mensup diğer devrimciler Türk vatandaşı olmayan „yabancı teröristler“ olarak gösteriliyor. Aynı zamanda onların Türkiye'ye gizlice girdiğini, Türk adlarını aldıklarını ve böylelikle Türk ve Kürt „terör örgütleri“ ile ilişki kurmayı başardıklarını ve Türkiye'de „kardeş kavgasını“ ve „terörizmi“ körüklediklerini yazıyor. Ve kendileri gibi faşist bir kuruluş olan „INTERPOL“un raporunu dayanarak verdiği haberde ekliyor: „Bunlar Rusya tarafından Türkiye'ye sokulmuş „KGB“ ajanlarıdır“..

Türk faşist cuntasının yayın organı
durumundaki bu faşist gazete kasıtlı ve
de bilinçli olarak bə yalan ve iftira
dolü haberleri (kendi yayınladığı yüs-
lerce haberlerle çelişkili olarak, bil-
hassa Orhan Bakır'ın hayatı ve çalışma-
ları ile ilgili) yayınlıyor. Kasıtlı
olarak, çünkü yükürada adı geçen devrim
ciler sınıf bilincini kavramış diğer sı
nıf kardeşleri ile omuz omuza çeşitli
milliyetlerden Türkiye halkının demok-
ratik halk devrimi mücadelesinde aktif
rol almış ve bu uğurda hayatlarına Yi-
tirmişlerdir (Orhan Bakır ve Hayrabet
Nanca 1980 mayısında faşist Türk polisi
+...ından katledildiler). Onların bu
fedakâr ve örnek mücadeleleri çeşitli
milliyetlerden Türkiye halkı üzerinde
derin ve unutulmaz bir iz bırakmıştır.
Orhan Bakırların katli faşizme, emper-
yalizme (sosyal emperyalizme dahil),
komprador patron ağa devlete ve her
türü gericiliğe karşı savaşılan çeşitli
milliyetlerden Türkiye halkının kinini,
nefretini bilemiştir. İşte faşistleri
öcü gibi korkutan ve saçmalamaya iten
sebepler onların (Orhanların) bu örnek mü-
cadeleleridir. İşte itleri tir tir titre-
ten ve onları (Orhanları) „yabancı ter-
öristler” olarak göstermeye iten sebepler
bunlardır.

„Hürriyet” ve diğer faşist organlar Orhanları, Hayrabetleri „yabancı teröristler” olarak göstermekle halkı aldatmayı ve onların halkın yüreğine dağladıkları temiz duyguları sarsmayı amaçlıyorlar. Ama faşistler sunu iyi bilmelilerki onların bütün çaba ve ulumaları çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının Orhanlara, Hayrabetlere ve daha nice „yabancı” devrimcilere karşı beslediği temiz duyguları sarsamayacaktır. Ve biz eminiz ki çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı İBRAHİM’lerin, ORHAN’ların, ZEKİ’lerin ve daha nicelerinin hesabını komprador

küçük burjuva pisliklere düşmektedirler. Bunlardan bazıları çocuklarını yurttan bırakarak orada zengin ailenin kızlarıyla yani fabrikatörlerin kızlarıyla evlenerek sonunda kendilerinin çocuklarına sahip çıkmayacak kadar kötü yollara düşmektedirler.

Burada yoksul kalan çocuklar, analar, yoksulluktan ev kirasını veremez kadar ekonomik olarak yoksullaşıyorlar. Veya ek -mek, bakkal borcunu veremeyince dilenci -lik yapacak kadar zavallılaşıyorlar. İşte o anda kendi çocuklarını ve ailelerini yoksulluktan kurtarmak için çırpınan bazı işçiler, siyasi olarak bilinçsiz olduğun -dan ötürü emperyalist ideolojinin etkisin -de kalarak kötü yollara sürükleniyorlar. İşte bu işçiler bir daha kendilerinin üs -tündeki pislikleri atmıyorlar. Ve giderek yoksullaşarak ailelerini ve çocuklarını terk edip burjuva pisliklerine gömülmekte -dirler.

Bu durum biz Türkiye'deki devrimcileri son derece üzmektedir. Yurtdışında bulu
nan tüm arkadaşlara SESLENİYORUZ. Ailele-
rini terk eden unsurlarla konuşmak devrim
ci sorumluluk taşıyan arkadaşın görevi-
dir. Bu konuda bu unsurları ikna edip aile-
lerine dönmelerini sağlamalıdır."

Tunceli'den MÜCADELE
Okuyucuları

patron ağa devletinden bir gün mutlaka soracak ve onların geride bıraktıkları özgürlüğün kızıl bayrağını şerefle taşıyacaktır. Halklar arasında düşmanlık körükleyen „Hürriyet’’ve onun gibileri şimdi de iyi bilsinlerki ne Ermeni, ne Türk, ne de Kürt ne de herhangi bir halk veya milliyete mensup özgürlüğe susamış bir ferdi onların faşist ideolojilerine alet olmayacaklardır. Öyleki onların bütün çarpınışları kendi faşist yüzlerinin teşhir olmasını önleyemeyecektir!!!

**KAHROLSUN HALKLAR ARASINDA DÜŞMANLIK
KÖRÜKLEYENLER!**

YAŞASIN DÜNYA HALKLARININ ENTERNASYONAL
DAYANIŞMASI!

YAŞASIN ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN TÜRKİYE
HALKININ DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCADE-
LESİ !

Hollanda'dan
bir Mücadele okuyucusu.

BİRLİKLE BAĞIMSIZ SOSYALİST KIBRIS YOLUNDA

KIBRISLI İŞÇİ

sayı : 1
ocak 1981

KIBRISLI İŞÇİLER BİRLİĞİ-ÖRGÜTLEME KOMİTESİ YAYIN ORGANI

çıkarken...

İşçiler, emekçiler, yurt-severler ve devrimciler Kibris'li İşçi Birliği/Örgütlenme Komitesi (KİB/ÖK), uzun bir süreden beri sürdürülen işe dönük örgütlenme çalışmalarının tamamlanması, temsil konuları ve demokratik kitle teşkilatının çizilmesi meselesinde birliğin meclislemesi dolayısıyla; açık (buğün)de dok yapışık çalışmaları kitlesel olarak, fakat özel propaganda elemleri Emeğin gazete ve kulianiniyordur) propa-nda ve ajitasyona bağışan kararını almıştır.

Birliğimizin, daha kurul-ma aşamasında olduğunda, lüğatların Mayın Komitesi, yayıncı organının KİB/ÖK'in elinde olduğu bir ilk sayımda, daha çok, kurulmuş çalışmaları hakkında çizildiği çok sürdür-ülen çalışmaları, Birliğin Emeğin ve Kısaca Kib-ris ve İngiltere'deki E-mekle Kibris'li işçilerin, genelinde tüm işçilerin d-ürüm bulundukları durum değerlendirmesini bulacak sınıs.

Birliğin Emeğinde de kabul edildiği gibi KİB/ÖK vereneği maddesinde Kibris'te vereneği Eme-ğizlik ve sosyalizm maddesinde beğenili oldu-ğuna bilincindedir. Yapışık çalışmaları Kısaca Kibris Devrimine getireceği yararları, KİB/ÖK

KIBRIS SORUNU...

Yıllardan beri süre ge-len, bilere Rum-Türk kav-gası diye yutturulmaları emperyalistler arası de-lagasyonun sonucu, ada kınay-ve gney diye itkiye bulaş-mıştır.

14 Temmuz 1974'te Ameri-kanlar faşist Sason Makar-riosa'ya karşı alımlı bir darbe gerçekleştirdi. Dar-behin sonucu olarak aya-çatıktır ele geçirildi, fakat bu bazarı çok kısa sürdü. ABD'ye olan kının-dan dolayı halk darbeyi kullandı. Ama Makar-riosa ve AKR'nin gerçek yollarını bilmediklerinde Sason'a karşı maddede-ve onların Emeğindeki ve onlara yarayacak bir şekilde yerini aldı.

Sason kütükanı dıg düğ yada da teğbir ve teorit olduğundan fasla ayakta durmadı. Böylece ABD em-peryalistleri ister istem-siz göstermek olarak Sason'dan destegi ge-kip, adanın tekeline yol açarak faşist Türk hakim sınıflarının adayı işgal-i ne namın hamırlaştır.

20 Temmuz faşist Türk ordusu adaya karşı kını-lı bir işgale girişti. Bunun adını da "barış hareketi" koymuştu. Bu "barış hare-kti" ada halkına barış yarın bilerece SİG, yara-lı ve "Mayın" la biten kını-lı bir maraı detirdi. Her iki kınıllıyeten Kib-ris hakim gövneti duğuy larla birbirine kardırı-lı

ediri: 20p, 8.50 DM, 20 TL

devamı s. 8 de

İngiltere'de Kibrisli işçileri ekono-mik ve demokratik hakları doğrultusunda örgütlemek ve Kibris devrimine dolaylı o-larak katkıda bulunmak amacıyla kurulan Kibrisli İşçiler Birliği Örgütlenme Komite-si "KIBRISLI İŞÇİ" adlı bir yayın orga-nı çıkartarak sesini daha geniş çevrele-re duyurmaya çalışıyor. Bu yayın organını ATİF derneklerinden isteyebilirsiniz.

EMEKCİ KADINLAR-Baştarafı 7.sayfada

Burjuva kadın hareketleri ile proleter kadın hareketlerini kavramak bizler için şu açıdan gerekli ve yararlıdır: Kadınlarımız ve burjuva kadın ideolojisi olan feminizme ; ya da gerici, milliyetçi faşizm ideolojisine kapılacak veya proleter devrimci kadın hareketini benimseyip bizimle mücadele edecektir. Kadınlarımıza devrimci bilinç vermek bu yüzden hepimizin önünde duran acil görevlerden biri olmalıdır.

EMEKÇİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ!
DEVİRİM OLMADAN EMEKÇİ KADINLAR KURTULMAZ!

KADINLAR ÜZERİNDEKİ BASKILARA SON!

EMEKÇİ KADIN VE ERKEKLER BİR MÜCADELE CEP-
HESİNE!

YAŞASIN 8 MART ULUSLARARASI KADINLAR GÜNÜ

Rüsselsheim'dan
emekçi bir bacı

MÜCADELE ' NİN NOTU

Yukarda okuduğunuz yazı, bir bacının ATİF'in kadınlar konusuyla ilgili tavrı üzerine görüşlerini içeriyor. ATİF'in derneklerinde erkek arkadaşların önemli bir bölümünün kadınların devrimci mücadeleye aktif katılmalarının gerektiğini kavramadığını ve bazılarının oldukça yanlış tavırlar içine girdiğini belirten yazı; bel li ölçüde gerçek hayatta karşılaşılan zorlukları da yansıtıyor. Bu yazıda bazı ek-sik gördüğümüz noktaları belirtmeden geç-mek istemiyoruz.

Yazıda erkek arkadaşlar için şöyle diyor : " O halde teoride kabul ettikleri nini pratikte tam tersini yapanlar ya devrimci ya degillerdir ya da devrimci mücadelelerinde samimi degildirler.'

Devrimci olmayanların kadınlarına bas-
kı uygulaması doğaldır. Bu da yani devrim
ci olmamak zaten ATİF üyeleri için geçer-
li değildir. Bunun yanısıra önemli nokta
şu ki; yazıyı yazan bacı kadınlarına bas-
kı uygulayan ATİF'lilerin devrimci mücade-
lelerinde samimi olmadığını söylüyor. Biz-
ce bu yanlış bir tespittir ve bu cümlelerin
hemen üstündeki cümleyle çelişki içinde -
dir. Orada da "Fakat pratikte bunları bir
cırıpıda unutupvererek feodalizmin doğrultu-
sunda hareket edenlerimiz az değildir"
deniyor. Bizce devrimci mücadelede samimi
olmanın kıstası feodal ideolojiden bütü-
nüyle arınmak değildir. Nice samim devrim-
ci arkadaşlarımız vardır ki; feodal düşün-
cenin etkisinden kurtulmaya çalışırlar ve
fakat bu belirli bir zaman alır. Bu zaman
zarfında çeşitli hatalara yine düşebilir-
ler.

Belirtmek istediğimiz diğer bir nokta; geri bilinçli kadınların ilerletilmesi ile ilgili bölümde yer alıyor. Orada yazıyı yazan arkadaş, geri bilinçli kadına bilinç götürmek için adeta yalnızca kocasını, erkek kardeşini ya da ailesinden birini görevlendiriyor. Devrimci erkek arkadaşların ailelerindeki kadınlarla ilgilenmeleri gereklidir. Fakat bu sadece onların değil aynı zamanda devrimci kadın arkadaşların görevidir. Devrimci kadın arkadaşlar, kadın kolları, devrimci koca-geri bilinçli kadından oluşan ailede doğan çelişkileri çözmeye çalışmak için geri bilinçli kadın arkadaşlarla ilgilenerek yardımcı olabilirler.

Üçüncü nokta ise; çocukların dövülme - siyle ilgili özellikle erkek arkadaşların çocuklarını dövdükleri anlatılmış, ama kadınların çocuklarını dövmesinden hiç bahsedilmiyor. Oysa toplumumuzda oldukça yaygın olan bir şey de kadınların çocuklarını dövmesidir. Yalnız geri bilinçli kadınlar değil, devrimci çevreyle uzun süre ilişkide bulunan bazı kadın arkadaşlar da bunu yapmaktadır. Bunun da üzerine gidilmesinin gerektiği belirtilseydi iyi olurdu.

AHMET MUHARREM

ÇİÇEK'İ ANIYORUZ

Ahmet Muharrem Çiçek

19 MART 1973

12 Mart faşist diktatörlüğünün devrimcilere karşı azgıncıca saldırılarını sürdürdüğü 1973 yılında, işçi sınıfının davasını de-ğerli savunucusu, yi-ğit savaşçı Ahmet Muharrem Çiçek, 19 Martta hakim sınıf-lar tarafından İs-tanbul'da Şehremini de katledildi. O, ka-tledildi ama, emekçi sınıfların tüm sömü-rücülere karşı müca-delesinde yaşıyor, yaşayacak.

HALKIN KURTULUŞU'NUN KİTLE FEDERASYONU YARATMASI

6/12/1980 tarihinde Halkın Kurtuluşu 2) taraftarları kısa bir dönem önce sürdükleri kitle örgütü federasyonu çalışmalarını alalelecele noktalandırdılar. Sözkonusu federasyonlaşma kongresi "Eren'in hayatını kurtaralım" komitesi açtığı kampanyanın bir ürünü olarak geçen bir gece ile iç içe idi. Kogre'deki gözlemlerimizi kısaca yansıttık. Bu konudaki düşüncelerimizi kısaca belirtmenin yararlı olacağı inancındayız. Federasyonlaşma kongresini toplama ve bu konuda faaliyetleri yürütmekle yükümlü olarak oluşturulan "hazırlık komitesi" ana yapılan açıklamada bir federasyona gerek duyulmasının nedenleri şöyle açıklandı:

1- Bugün yurtdışında gerçek anlamda demokratik kitle örgütü yoktur.
2- Kitle örgütü olduğu iddiasında olan bazı teşkilatlar, geniş kitleleri bünyelerinde toplamakta, çeşitli siyasi hareketlerin sanki büroları imiş gibi hareket etmektedirler.

3- Sözkonusu bu teşkilatlar yurtdışındaki Türkiyeli işçilerin ekonomik, demokratik taleplerini savunmamakta, soyut siyasi sloganlardan hareket etmektedirler.

İlkin federasyon oluşturmaya neden olan gösterilmeye çalışılan sebeplerin yurtda sıraladığımız kesimi üzerinde duruyoruz.

"Yurtdışında gerçek anlamda demokratik kitle örgütü olmadığı" iddiası.

Eğer arkadaşlar, yurtdışındaki hayatın pratikten kopuk değilse kendi iddialarının gerçekle ilişkisi olmayan zora bir icat olduğunu görecektir. Kanlı arkadaşlar, bunu görüyorlar, ama gerçekler o denli bu arkadaşları korkutmuş ki gerçeği dile getirme onlar açısından çarpılmaktadır. İşte her konuda olduğu gibi burada çeşitli zarfalarla sorun yaratılmaya, canlı hayatın mahkum ettiği ştaladığı belirli düşüncelerle illede temel bulmak için bedavadan ortaya alınan dayanıksız iddialara sarılmaya çalışılmaktadır. Ancak tutulan dal çürüktür. Alındımı pat diye düşmemek için hiçbir den yoktur.

Gerçek şudur: ATİF yurtdışındaki Türkiyeli işçilerin tek demokratik kitle örgütüdür. Bu neden böyledir?

ATİF, Türkiyeli her demokrat, devrimci artseverin içinde yer alabileceği ölçüde geniş sınırlı bir teşkilattır. ATİF, bünyesi içinde yer alanların demokratik menkeziyetçilik temelinde düşüncelerini en özgür ortam içinde tartışabileceklerini teminat altına alan ve bu temelle değişik düşüncelerin(devrimci) özgürce tartışması temelinde yayılabileceğinin örneği her türlü gerici engeli, hile komployu red eden bir teşkilattır.

ATİF; almış olduğu kararları en demokratik danışma mekanizmasının işletilmesi temelinde tabandan gelen düşüncelerin yitirilmiş özgür bir ortam içinde tartışılması eyni içinde hem içinde demokrasiyi işleyen, diğer yandan da demokrasiyi halkımızın halk demokrasisi, bağımsızlık mücadelesini destekleyicisi olarak ele alan bir teşkilattır.

ATİF; her kademesindeki yöneticilerinin tabandaki üyelerinin iradesini temsil eden, devrimci bir tarzın işlediği bir teşkilattır.

HK 11 arkadaşlar, eğer okuma zahmetine atlanırsa ATİF belgelerini incelerlerse bunları pekala görebilirler. Ve yine eğer arkadaşlar pratikteki gelişmeye gözlerini apamaz sadece açarlarsa (ki öyle derin özlem için çabaya gerekte yok) yine bu anlayışları pekala görebilirler. Yığınca örnek var. Bir tanesini hatırlatalım ve orarak cevap vermelerini isteyelim.

Bulduğumuz bütün çevrelerde ATİF taraftarları, sizleri sürekli, var olan derneklerin üye olmaya çağırıyor mu? Ve yine düzenlenen bütün yürüyüş, kampanya, kongre, vs. faaliyetlerine sizleri propaganda takkınızı teminat altına alarak özgürce faaliyet gösterebileceğinizi belirtmiyorlar mı? Kongrelerinde mikrofonlarını hizmetinize, dernekteki tartışmalarda düşüncelerinizi belirtebileceğiniz imkanları, vs. hizmetinize veriyorlar mı?

Bunun karşılığı sizler ne yapıyorsunuz? Sizler, dernek kapılarınızı sadece aynı düşünceli paylaşımlara açarak sınırlarını dar tutuyor, böylelikle de sanki kitle örgütleri parti örgütü imiş, sanki kitle örgütleri devrimin önderi örgütlermiş gibi görünürde sol ama özünde sağ pasifist bir anlayışın yayılmasına ve yanlış üyelerin yeşermesine zemin hazırlıyorsunuz. Sizler, her türlü sözüm ona kitlesel faaliyetlerinize bırakın başkalarının özgürce propaganda hakkını, katılımına da nişanli barikatlarınızla önleyorsunuz.

ATİF, doğrudan etkilediği alan içerisinde ve en geniş kitleler içinde devrim propagandası yaparak devrimciler arası düşmanlık eğilimlerine karşı mücadele ederek halk güçlerinin birliği yönünde çaba sarf ederken, sizler devrimciler arası düşmanlık eğilimlerini geliştiren dedikodu, karalama, iftira temelindeki propagandayı geliştiren teşkilatlarız. Sorunları eleştirici bir tarzda inceleyip kendinize bir göz attığınızda kimin demokratik bir yapıda olduğunu, kimlerin olmadığını açıkça görebilirsiniz.

Şimdi gelelim diğer soruna ki; birinci maddede söylenenlerin hemen hemen aynıdır. Ancak illede gerekçeler çoğalsın diye benzer şeyler alt alta konularak gerek siz maddeler teşkil ettirilmiştir. Bu iddiada "geniş kitlelerin, kitle örgütü iddiasında olan teşkilatların bünyesinde toplanıp seferber edilemediği, söz konusu teşkilatların sanki siyasi hareketlerin büroları olduğu" anlayışı savunulmaktadır.

Yine düşünülmeden ileri sürülen ispatı zor, dayanıksız bir isnat. Eğer şöyle bir etraflarına bekarlarsa arkadaşlar, ATİF'in yurtdışında Türkiyeli ilerici işçilerle bir, emekçilerin geniş kesimini içinde barındırdığını ve yurtdışındaki Türkiyeli işçilerin devrimci mücadelesinde merkezi bir rol oynadığını açıkça görürler. Gözleri gurupçuluk illeti ile kararmayanlar için bunun görülebilmesi pek o kadar zor değildir. Ama arkadaşlar, gerçekleri ters yüz göstermekte o kadar tereddütsüzdürler ki örneğin onlar ATİF için "Ölüm sessizliği içinde çöküyor" dediklerinde ATİF binlerce kişiyi çeşitli eylemlerinde seferber ediyordu. Yüklü bir mücadele programını hayata geçiriyordu. Boztilerle hayatın her alanında amansızca bir mücadeleye giriyordu. Halkımızın devrimci mücadelesinin dolaylı desteklenmesinde Batı Alman emperyalizmine, emperyalist, sosyal emperyalistlere karşı mücadeleyi yükseltiyordu. Bugün de yapıyor, hatta daha ileri mücadele metodları ile... Fazla sıralamaya gerek yok. Güneş nasılsa balçıkla sıvanmazsa, uzun sürede gerçekler de küllendirilemez. Yine ATİF'in yurtdışındaki işçi ve emekçilerin ekonomik, demokratik taleplerini savunmadığı iddiasına gelince; dayanıksız iddialardan yine biri ile karşı karşıyayız.

Sunları soralım: Halkımızın halk demokrasisi, bağımsızlık mücadelesinin desteklenmesi demokratik bir talep değil mi?

Emperyalizme, sosyal emperyalizme karşı olmak, bu doğrultuda bünyesine uygun mücadele yürütmek demokratik bir talep değil mi?

Batı Alman emperyalizminin baskılarına devrimci teşkilatlar üzerindeki yasaklama üyelerini tutuklayarak, yurtdışı etme, iç faşistleşme yönünde ilerleyerek, yabancı emekçilere karşı düşmanlık geliştirmeye, vs faaliyetlerine karşı mücadele etmek demokratik bir talep değil mi?

Çalışma ve yaşam koşullarının iyileştirilmesi yönündeki mücadele ekonomik, demokratik bir talep değil mi?

Daha çok örnek gösterilebilir. Pekli ATİF bunlar gibi onlarca kampanya sürdürürken böyle keskin ekonomik, demokratik talep savunucuları ne yapıyorlardı?

Görüldüğü gibi HK'cılar yanlışları eleştirme adına doğrulara amansızca saldırıyorlar. Doğruların giderek pratik içinde egemen olması ile varlık koşulları tehlikeye düşenler, yok olmamak için etki alanındakileri bir süre daha ayakta tutma için yeni planlarını yapıyorlar. Düşmanlık dedikodu, iftira tutmadı. Bu sefer de keskin mücadele adına federasyonlaşma faaliyeti de çöküşü engelleyemeyeciktir. Şu bilinmelidir ki; yanlış zeminde olanlar ayakları yere basmayan iddialarla var olma savaşı verenler, tabandaki unsurların devrimci enerjilerini sözde keskinliklerle çarçur ederek rotası yanlış mücadelenin gelişiminin aracı olarak kullanmak isteyenler uzun süre bunu başaramayacaklardır.

HK'lı arkadaşlar, federasyonlaşmanın gereklerini izah eden yukarıda değindiğimiz sorunları delege ve dinleyicilerine aktıktan sonra konu ile ilgili delege ve dinleyicilerin bazı açıklamalarının olup olmadığını sordular. Sözkonusu soru ile birlikte dinleyici bir ATİF li arkadaş, federasyonlaşmaya neden olarak gösterilen gerekçelerin temelsiz oldukları, bugün yurtdışında ATİF in Türkiyeli emekçilerin tek demokratik kitle örgütü olduğunu ve söz konusu HK 11 arkadaşların açıklamalarının gerçeği yansıtmadığını ortaya koyarak bu konuda kısa da olsa düşüncelerini koydu. ATİF'li arkadaşın açıklamalarına cevaben söz alan HK 11 arkadaş eleştirisi dine, ne kadar kendini zorladyısa da bizzat itiraflarıyla ATİF'in demokratik kitle örgütü olduğu gerçeğini reddedemez hale geldi. HK 11 konuşmacı arkadaş şöyle diyor:

"ATİF Türkiye devrimini destekliyor. Eylem, çaba ve faaliyetlerinin merkezine Türkiye devrimini desteklemeyi koyuyor. Oysa biz buradaki işçilerin ekonomik, demokratik taleplerini esas olarak savunacağız. Bunun için ATİF demokratik kitle örgütü değildir."

Buradaki açıklama şudur ki; HK 11'ler ne kadar eleştiri adına ATİF'e saldırırsa saldırırsınlar, ne kadar gerçeği söylemek için zorlanırlarsa zorlansınlar onlar ATİF'in demokratik bir kitle örgütü olduğunu biliyor, görüyor, inanıyor ama bir türlü bunu kendilerine sindiremiyorlar o kadar.

Elbetteki Türkiyeli emekçilerin demokratik kitle örgütü olduğunu söyleyen bir teşkilat Türkiye devriminin desteğini faaliyetinin esası haline getirmelidir.

Eğer bizler, Türkiye'deki emekçi halkımızın birer parçalarıysak (ki öyleyiz) bizlerin kurtuluş ülkemizde, halkımızın kurtuluşuyla olanaklıdır. Onun dışında kurtuluş yolu aramak (ki HK, ATİF'i eleştirirde ki anlayışla objektif olarak arıyor) dar kafalı burjuvaların işidir. Türkiye devriminin zaferiyle mümkün olan kurtulumuz için peki ne yapacağız? HK'nın federasyonlaşma nedeni adını koyduğu gerekçelerle işi gerçekten zor.

Ayrıca açıklamalarında arkadaş şöyle devam ediyor: "Biz esas olarak ekonomik, demokratik mücadeleyle uğraşacağız. Vize sorunu, iltica, çocuk paraları, konut eğitimi"

HK 11 arkadaşlar, bu açıklamalarda o derece hayaller yayıyorlar ki; sanki bu sorunları halledeceklermiş gibi bir görünüm vermeye çalışıyorlar. Birazcık objektif davranılırsa söz konusu görüntünün so mut duruma ne kadar ulaştığı açıktır. HK 11 arkadaşlar için subjektivizm de doğaldır. Çünkü sınıf yapılarına uygun bir düşünce tarzıdır. Biz, bu konuda mücadele edilmemelidir, ancak bu talepleri çözebilecek gibi bir görünüme bürünmek bir aldatmaca ve emperyalist burjuvaziye karşı iyi niyet beslemekten başka bir şey değildir. Belki arkadaşlar, "biz böyle bir görünüm vermedik o sizin yorumunuzdur." diyecekler. Öyleyse sunu da hatırlatalım. Kongrede bununla ilgili tartışma konusu çok açık sorunu ortaya koyuyor. Nasıl? "Herkes ana dilinde eğitim için mücadele etmeliyiz." deniliyor. Tartışma içinde bir başka cevap: "o zaman çocuk bir kurtçe, bir türkçe, bir almanca eğitimde bulunur. Bu da uyumsuzluk doğurur." Uzun süre bu anlayış bizzat delegeler tarafından tartışılıyor. Görüldüğü gibi sanki ana dilde eğitim hakkı alınmış !!! Bu sefer de yarar ve zararları üzerinde duruluyor. Biz bu yazıda belli başlı yanlış anlayışlar üzerinde esas olarak durmayı amaçladığımızdan geniş olarak bu yazının konusu içinde bazı sorunlara değinemedik. Ki HK'nın yapısının olduğu gibi kongresinin de esas olarak hatalarla dolu olduğu göz önüne alınırsa bu yazıda sorunu genişçe koyabilmemize olanak yok.

Sonuç olarak söz konusu kongre zoraki HK'nın "Histo'nun hançeri var" anlayışıyla düzenlenen giderek gerileyen yapısının varlığını çok iyi göstermek için fuzuli girilen bir çaba "yangından mal kaçırma casına" bir oldu bittiyle küçük burjuva telaş ve aceleciliğinin bir ürünüydü. Söz konusu kongredeki katılım 73 delegeyle birlikte 200 kişiydi. Kongreyle iç içe yapılan Erdal Eren gecesinde bu katılım 1100 kişiyi buldu. Ancak olumlu olan bir şey de belirtmeden geçemeyeceğiz. HK, kongrede ATİF, Partizan, Dev-Yol, dHB ye sevgi açma olanağı da tanıdı.

ATİF ve Partizan'a karşı düşmanca tavırların nice örneğini veren hatta dönem dönem onları ajan-provokatör dahi ilan eden HK'nın böyle bir tutumu elbette olumludur.

Kanımızca bu HK'nın bu konuda yanlış faaliyetinin bizzat hayat içinde mahkum olmasının ve giderek kendine karşı geniş bir kitle muhalefetine yükselmesinin bir sonucudur. Her halükarda kongrede söz konusu teşkilatlara karşı böyle bir tutum olumludur.

BİRLİK-MÜCADELE-ZAFER
YAŞASIN ATİF/TÖK-YD

Köln İşçi Derneği

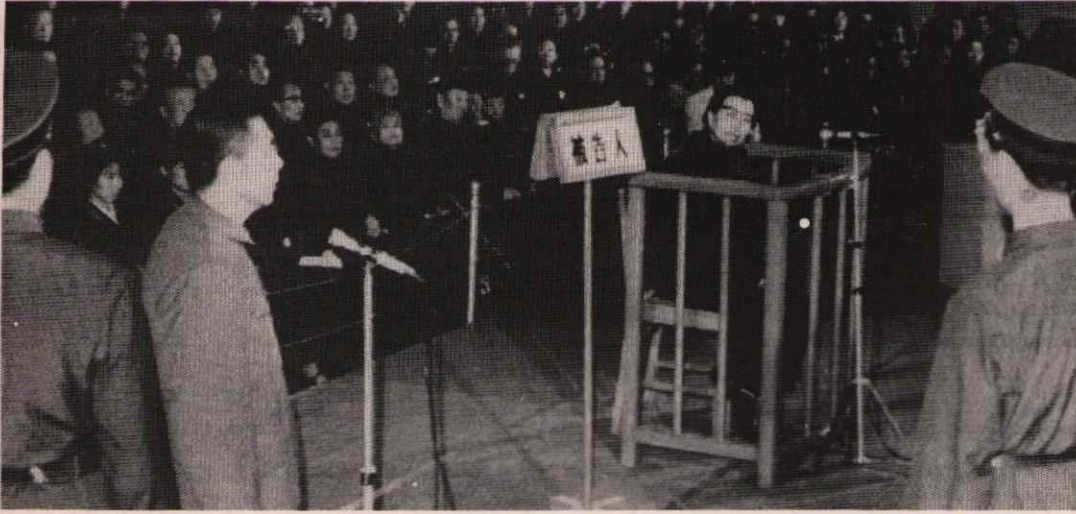
HAMBURG

7 Şubat'ta Hamburg'da Partizan tarafından düzenlenen "Devrim Şehitlerini Anma" gecesi yapıldı. Geceye 3000'in üzerinde katıldı. Kitle büyük bir coşkuyla "Komprador patron ağa devletini yıkaacağız, Halk iktidarını kuracağız", "İktidar namunun ucundadır" sloganlarıyla komprador patron ağa devletine ve askeri faşist cuntaya karşı kinini haykırırken devrim şehitlerini bağrına bastı.

DÜNYADA NELER OLUYOR?

ÇİN

Çin'de Kasım, 1980 de mahkemeleri başlayan "4 lü çetenin" yargılanması Ocak, 1981 sonunda sonuçlandırıldı. Çin'in revizyonist mahkemesinin Kültür Devrimi sırasında, onbinlerce kişiyi öldürme planları yapma, devlete karşı ayaklanma suçları ile yargılandıkları "4 lü çete"nin elemanları hakkındaki aldığı kararlar şöyle:

Chang-Chung-chiao ve Mao Zedung'un karısı Chiang-Ching ölüm cezasına çarptırıldı. Bu ölüm cezası 2 yıl süreyle yerine getirilmeyecek, 2 yıl çalışma kamplarında tutulacak olan Chiang-Ching ve Chang-Chung-chiao eğer pişmanlık gösterirlerse idam cezası müebbet hapis cezasına çevrilecek.

Revizyonist mahkeme "4 lü çete"nin diğer iki elemanı Yao Wen yuan ve "hang-hung-weng'in mahkeme önündeki teslimiyetlerini göz önüne alarak onlara uzun süreli (20 yıl) hapis cezası vermekle yetindi. 2 ay kadar süren mahkeme "4 lü çete"yi yargılama kisvesi altında gerçekte, Çin'in bugünkü revizyonist yöneticilerinin Mao Zedung'u ve Kültür Devrimini yargıladıkları bir arena idi. Revizyonist yöneticilere karşı yönelik bir hareket olan Kültür Devriminin tüm kazanımlarına iktidarı tümüyle ele geçirdikten sonra sıralıksız saldırı bugünkü Çin'li revizyonistler, bu mahkemeler sırasında Çin Ceza Kanununu uygulamada gerçekten adaletli(!) olduklarını göstermek için bir de taktik uyguladılar. Bu taktik revizyonist Lin Piao'nun takipçileri 5 generali de "4 lü çete" ile birlikte yargılamak oldu. Mao Zedung'un önderliğinde, Kültür devrimi sırasında revizyonistlere karşı belirli bir mücadele veren "Dörtler, revizyonist Lin Piao kılığı ile aynı zamanda yargılanarak bir kefeye konmak istendi. Fakat bu oyunlar pek başarılı oldu denemez. Özellikle Chiang-Ching'in mahkemede hakimlerin suratına "revizyonistler, faşistler" diye haykırması ve Chang-Chung-chiao'nun mahkeme önünde direnişi revizyonistlerin devrimcileri susturamadığını gösteriyordu. Revizyonist hakim sınıflar, kendilerine karşı gelenlere hiç tahammülleri olmadığını, mahkeme sırasında Chiang-Ching'e yaptıklarıyla da sergilediler. Chiang Ching "İsyen etmek doğrudur, devrim yapmak suç değildir" dediği ve hakkında şartlı idam cezasının okunduğu 26 Ocakta Kültür Devriminin sloganlarını haykırdığı için ve genelde mahkeme süresince devrimci tavır içinde olduğu için mahkeme salonundan bir kaç kez sille tokat dışarıya atıldı.

Tüm emperyalist burjuvazinin de bu mahkemeyi ilgi ile izlediklerini söylemeden geçemeyeceğiz. Özünde Mao Zedung'un yargılanmaya çalışıldığı bu mahkemeyi, ellerini sevinçle ovuşturarak izlediler. Çünkü "Mao'nun Çin'i" onlar için kabus, korkulacak bir Çin'di. Elbetteki onlar, bugünkü revizyonistlerin emperyalist sermayeye cömertçe kucak açışlarını takdirle karşılıyorlar. Çin'in "hür dünya"nın bir parçası haline gelmesini uzun süredir alkışlıyorlar. Bunların yapılması emperyalistler açısından gayet doğaldır. Fakat onların sevinçlerinin ebediyete kadar devam etmeyeceği, proletaryanın adaletinin Çin'de tekrar işlerliğe getirileceği de kaçınılmaz bir olgudur.

L.Yeşim

İSPANYA

İŞKENCE FAŞİSTLERİN MESLEĞİDİR?

Yalnızca ülkemizde değil, bütün dünya da faşistlerin en temel özelliklerinden biri, siyasi karşıtlarına karşı işkence uygulamasıdır.

Franko döneminde işkencenin en yaygın olduğu ülkelerden biri olan İspanya'da "sözde demokrasi"nin hüküm sürdüğü günümüzde de işkence en çok kullanılan "sorgu lama yöntemi" olma durumunu koruyor.

Son olarak 4 Şubat'ta tutuklanan Bask milliyetçisi ETA örgütünün üyelerinden Jose Arregui Izaguirre adlı devrimci Cora banchel hapishanesinde uygulanan işkenceler sonucu 14 Şubat'ta hayatını kaybetti.

İspanya halkı bu faşist cinayeti çeşitli eylemlerle lanetledi. Bask bölgesinde 16 Şubat Pazartesi günü bütün bölgeyi kaplayan bir genel grev yapıldı.

90 Bask'lı tutuklu devrimci işkencecileri ve hapishanelerdeki durumu protesto etmek için süresiz bir açlık grevine başladılar.

Jose Arregui'nin ölümünün duyulması üzerine İspanya'nın her yanında 10 binlerce kişinin katıldığı izinsiz bir yürüyüş yapıldı.

Halkın bu eylemleri karşısında İspanya hakim sınıfları da tavır takınmak; sistemli işkenceleri örtbas etmek için, bazı polis şeflerini görevlerinden almak zorunda kaldılar.

K. Güven

JOSE ARREGUI

IMPRESSUM

V.i.S.d.P.: E. Stralucke
Mainzerstr. 36 Rüsselsheim
Banka Hesap Nr.: DEUTSCHE BANK
BERLİN
Zweigstelle 94 Konto Nr. 675 9930
Bankleitzahl 100 70000

Yazışma adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Hauptstr. 159
1 Berlin 62

POLONYA

Polonya'nın yeni revizyonist başbakanı işçi hareketini bastırmada kararlı...

Uzun zamandan beri Polonya'da süregelen işçi sınıfı hareketlerine köylülüğün de destek olmasıyla karşı karşıya gelen Polonya'nın revizyonist işçi partisinde zaman zaman önemli değişimler oldu. Son zamanlarda işçi sınıfının ve köylülüğün siyasi talepleri, grevleri, protestoları karşısında şaşkına dönen revizyonist Polonya İşçi Partisi lideri Kania'nın ve denetimindeki hükümetin verdikleri kimi zaman tehdit, kimi zaman yalvarış demecleri sökmeyince revizyonistler orduya daha da sıkı bir şekilde sarılmaya zorlandılar. Uzun zamandan beri orduda bulunan, çeşitli görevler yapmış, en son durumu tüm ordunun generali olmak olan ve ordu içinde büyük insiyatif sahibi Wojcieck Jaruzelski'yi başbakanlık görevine getirdiler.

Eski bir generalin ve aynı zamanda top rak ağasının oğlu olan Jaruzelski'nin hayatı sadece askeri eğitimle geçmiştir ve kendisi askeri bir diktatör olarak biçilmiş kaftandır. 10 milyon bağımsız sendikaların, işçinin, köylünün karşısına diktatörleri bu general, bu hareketi bastırmak için gerektiği anda işçilerin, köylülerin üstüne askeri kuvvetleri yağmaktan geri kalmayacaktır. Bu askeri diktatörün yeni görevi, eskisinden öзде bir farklılık göstermeyecek; işçi sınıfının haklı ama şu andaki durumunda doğru bir önderlikten yoksun mücadelesini bastırmak olacaktır. Onlar, son haddini bulan ekonomik bunalımı işçi sınıfının, köylülüğün üzerine yıkıp sarsılan revizyonist insiyatifi tekerrardan sağlamaya çalışacaklardır. Yeni başbakan demeclerinde hangi amaca hizmet ettiğini açıkça ortaya koymaktadır. Bir yandan "askerler, işçi sınıfına, işçi kardeşlerine ateş etmez" derken diğer yandan söylediğinin önünü Çin Seddi ile ördürüyor ve "Ulusumuzu seviyoruz, milletimize bağlıyız. Ama milletimize bağlı olduğumuz kadar Sovyetler Birliğine de bağlıyız" diyor. Bu sözlerin açığı şu demek: "Rus sosyal emperyalizmine karşı ve onların nezdinde revizyonist Polonya İşçi Partisine karşı şu veya bu şekilde gelecek tehlikenin tamamen karşısındayız."

Gelişen hareket revizyonistler için büyük bir tehlike teşkil ettiğine göre "asker kardeşlerin işçi kardeşlerini" kana boğmaları, 1970 lerdeki ve daha önceki kanla bastırılan grevler akla gelince hiçte olanak dışı değildir.

İşçi sınıfı hareketi bütün bu tehditleri gerçek bir komünist partisi önderliği altında olursa boşa çıkarabilir. Aksi takdirde diğer tüm hareketler, şu veya bu şekilde susturulur veya işçi sınıfının davasını sonuna kadar götüremez.

M. Akyüz

ATIF YASAKLANAMAZ!